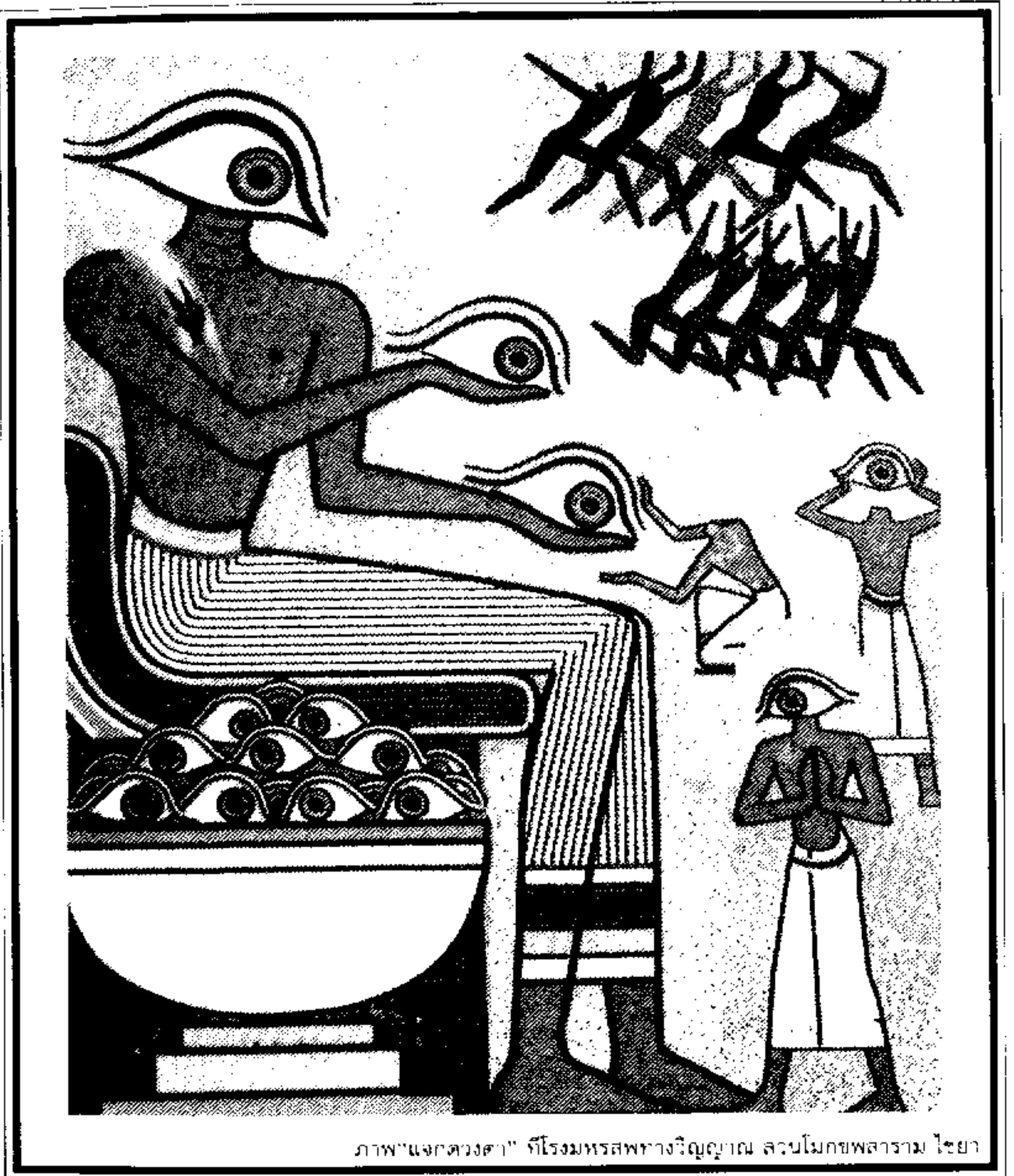




คำกลอนสอนธรรม

โดย ภาณี



ภาพ "เจ้าตัวค่า" กิริกรรมหราสพทางวีญญาณ ลพบุรี กษิพลาวรรณ ไชยา

คำกลอนสอนธรรม

ร่วบรวมโดย

ชาชี

ISBN 974 - 89784 - 2 - 7

คำกลอน สอนธรรม

๗๙.....ผู้รับรวม

ผู้รู้หลายท่าน.....เป็นเจ้าของบทความ

สุชาติ รารอภิรัตน์....พิมพ์ต้นฉบับคอมพิวเตอร์
คำนวน ชานันโภ.....เขียนภาพประกอบ

ฉบับปรับปรุงใหม่

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ๗๘๐๓
จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ บริษัท พิมพ์ดี จำกัด
โทร.๘๐๓-๒๖๔๔-๓

คำชี้แจง

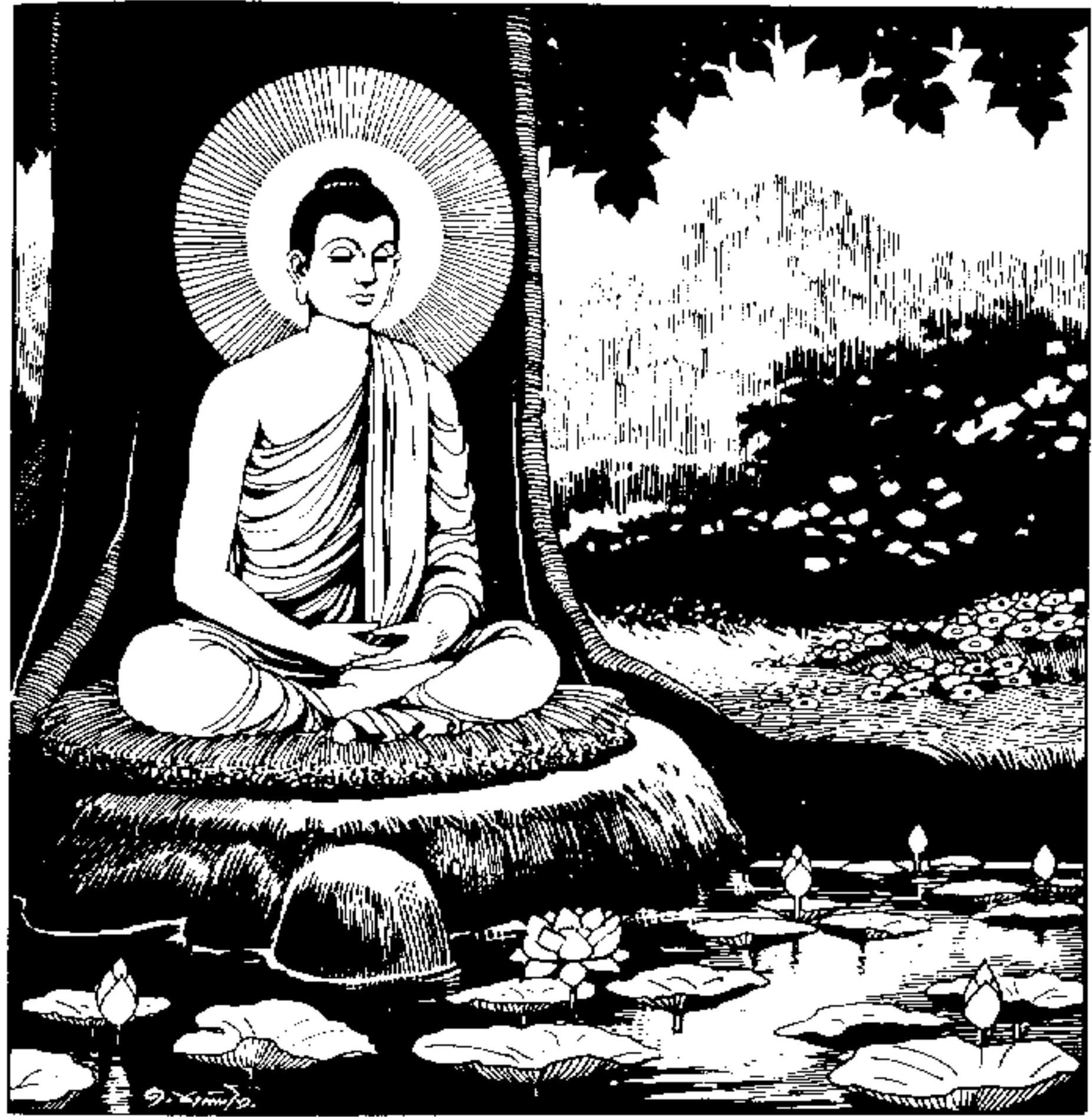
เนื่องจากผู้รับรวมและจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นมา
ได้มีโอกาสเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ มากมาย ได้พบกับ
บทโคลงกลอนธรรมะสอนใจที่  มีใช่น้อย จึงได้รวบรวม
และจัดพิมพ์ขึ้นหลายครั้ง แต่ก็มีผู้สนใจต้องการได้รับ
ศึกษาหรือเขียนลงแผ่นเป็นจำนวนมากเสมอ จึงได้มีการจัด
พิมพ์ขึ้นมาอีกชื่งในครั้นนี้ จึงเรียกว่า “กลอนสอนธรรม”

อนึ่ง ต้องขออภัยแก่เจ้าของบทความต่างๆ บาง
ท่านด้วยที่ไม่สามารถเป็นผู้อนุมัติจัดพิมพ์ด้วยตนเองได้
จึงขออนุญาตไว้ สักทีสัก สำหรับบทโคลงกร่อนที่ทราบชื่อ
ผู้แต่ง ก็ได้ลงชื่อไว้โดยไม่เรียบเรียงแล้ว

ผู้รับรวม

๖ ตุลาคม ๒๕๓๗

วัดชลประทานรังสฤษฎ
อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี



ໂຊດີ...ພຣະມາໂປຣດ

ໂອກາສນີ້	ໂຊດີທ່ານາ	ພຣະມາໂປຣດ
ຈົງເລີກໂກຮຫ	ເລີກຫຸດໜິດ	ເລີກຮີ່ຍາ
ເລີກມັກ່ງ່າຍ	ມລາຍສິ້ນ	ເລີກນິ້ນຫາ
ເລີກພູດຈາ	ຕາມລວນ	ໄມ່ຂວານຝຶ້ງ
ເລີກຊຸ່ມຊ້າມ	ໜຍາມເໝີຍດ	ເລີກເກີ່ຍຈຄຣ້ານ
ເລີກເປັນພາລ	ອວດໂຕ	ຄຸຢໂອ້ທັງ
ເລີກຝຸມເຝື່ອຍ	ເຢ່ອນຍິ່ງ	ເລີກຊີ້ງຊັ້ງ
ເລີກເບີຍດັບ	ຮາຍໝຽນຫລວງ	ເລີກລວງກັນ
ເລີກດີດໜ້ວ	ມ້ວນມອງ	ດິດປອງຮ້າຍ
ເລີກອນບາຍ-	ມຸ່ນ	ເປັນສຸຂສັນຕິ
ຝິ່ນກໍ່ມູ້ຫາ	ຍາເໜັດ	ອຍ່າເມາກັນ
ກາຮພນັນ	ເລີກສິ້ນ	ອຍ່າຍິນດີ

(ໄດ້ຈາກພຣະນຣາໄພ)

ຮ່ວມໄໝໂພຣີ	ຮ່ວມຮ່ມຍ	ຮ່ວມໄໝພຣະ
ຕຣສຣ	ຮຮມະ	ວິເສນະສິ
ທໍ່ຮົມຜັ້ງ	ວັງວນ	ໜລົງ
ໃນວາຮີ	ບັນບານ	ຕຣະກາຣຕາ
ພຣະນິພພານ	ກາລໄກລ	ໄປລັບແລ້ວ
ປຣະທີປະແກ້ວ	ພຣະຍັງແຈ້ງ	ສອງແສງຈ້າ
ໄມ່ເສື່ອມສິ້ນ	ສູງນາມ	ຕາມເວລາ
ຍັງສິບອອງຄ	ຄາສນາ	ອຢູ່ຄາວຮ



กราบพระแบบพุทธ

เห็นพระ	กราบพระ	ครั้งใด
ทำใจ	ให้ถูก	ด้วยหนา
ชาวพุทธ	กราบด้วย	ปัญญา
ใช่ว่า	กราบอย่าง	งามาย
เห็นพระ	กราบพระ	ครั้งใด
น้อมใจ	ตามไป	เช่นว่า
หัวเหลม	นั่นคือ	ปัญญา
ทุกข์มา	ตับได้	หันหี
หุยาน	คือความ	หนักแน่น
ไม่เล่น	รับเสียง	เร็วๆ
ใครว่า	ใครต่า	ห้าม
ไม่มี	โมโน	วุ่นวาย
มองต่า	คือตา	สติ
ไม่คำริ	ในสิ่ง	หังسام
คือการ	คำริ	ในการ
พยาบาท	และการ	เบี่ยดเบี้ยน

เห็นพระ	กราบพระ	ทุกครั้ง
ระวาง	อย่ากราบ	ให้เพี้ยน
พระพักตร์	ยิ่มແຍ້ມ	ไม่เปลี่ยน
พระเจ	ໂລງເຕີຍນ	ເນິກບານ
นิ้ວມືອ	ສັນຍາວ	ເຫົ່າກັນ
ສິ່ງນີ້ນ	គື້ອັກ	ແຜ່ຫ່ານ
ເມຕຕາ	ກຽດນາ	ຕລອດກາລ
ສັງສາຣ	ສຽບພສົຕົວ	ເສມອກັນ
กราບອອງດີ	ພຸທຮຽບ	ຄຣັງໄດ
ຕັ້ງໃຈ	ດຳຮງ	ຄົງມື້ນ
ນ້ອມເອາ	ຄຸນອະຮຣມ	ອນັນຕິ
ເຫຼັກນັ້ນ	ມາໄວ້	ໃນຕຸນ
ນັ້ນລຸກ	ເດືອນເຫັນ	ໄປໄຫ້
ດອກບັວ	ເກີດໄດ້	ທຸກໜ້າ
គື້ອຄວາມ	ບຣີສຸທົ່ງ	ຫລຸດພັນ
ມີມີ	ເຈືອປັນ	ກີເລສກາມ

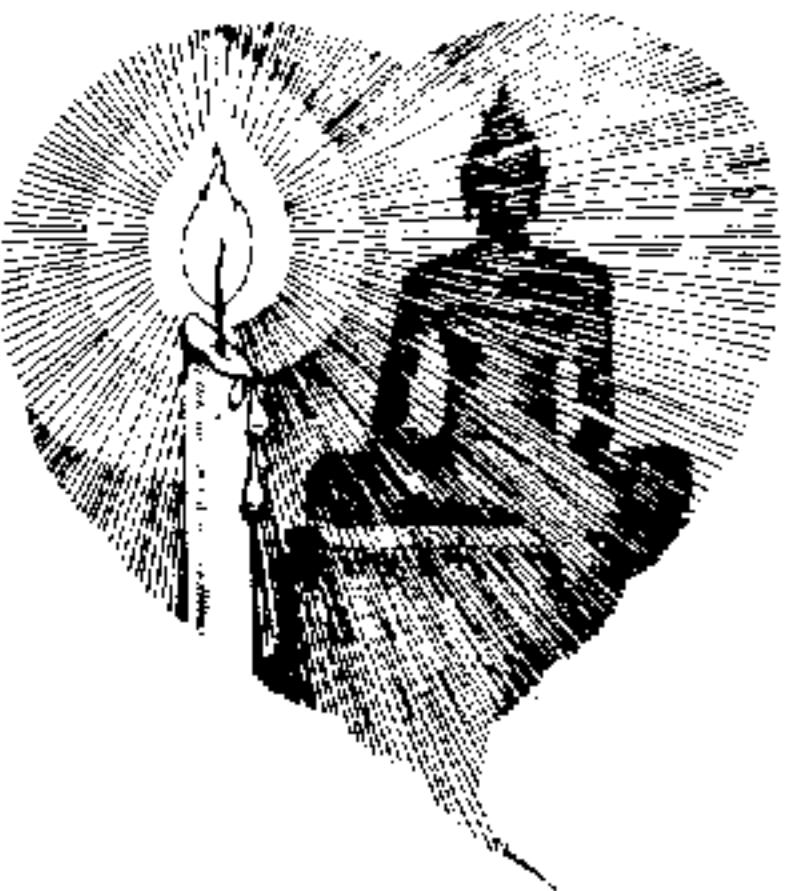
(บทกลอนโดย พระประสูตร ทวยอุ ภาคโดย พระบวรราช บริบูรณ์)

＊＊＊＊＊＊＊＊＊＊＊＊＊＊＊

ทำใจอย่างไรดี ?

บູດໃນຕອນເຫຼົາ.....	*	ສະອາດໃນຕອນເຫຼົາ.....
ແນ່ໃນຕອນເພລ.....	*	ຂາວໃນຕອນເພລ.....
ເໜັນໃນຕອນຄໍ.....	*	ເຢືອກເຍັນໃນຕອນຄໍ.....

(นิสากระภิกขุ)



แสงเทียนสองพันปี

แสงเทียนสอง จะสิ้นสุด	สองพันปี	ที่ฟ่อจุด
ลูกเอี้ยหาก	สูญแสง	แล้วพ่อนา
อิกไม่ซ้า	สูเจ้า	เขลาปัญญา
	เทียนจะดับ	หับคัมภีร์

พระพุทธเจ้ายังอยู่

พระพุทธเจ้า	เรายังอยู่	คู่พิภพ
มได้หลบ	หลีกเลี่ย	หนีไปไหน
ขอให้เรา	ตกรองให้ชึ้ง	ถึงภายใน
มนัสให้	ถึงวิมุตติ	พบพุทธเจย

(วัดหนองบ่าไฟ)

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔

อย่าให้คัมภีร์	บังพระธรรม
อย่าให้ห้องคำ	บังพระพุทธ
อย่าให้สงฆ์สมมติ	บังอริยสงฆ์
ให้วัดพระพุทธ	ระวังจะสะดุตห้องคำ
ให้วัดพระธรรม	ระวังจะขย้ำเอาใบลาน
ให้วัดพระสงฆ์	ระวังจะถูกลูกชาวน้ำบ้าน

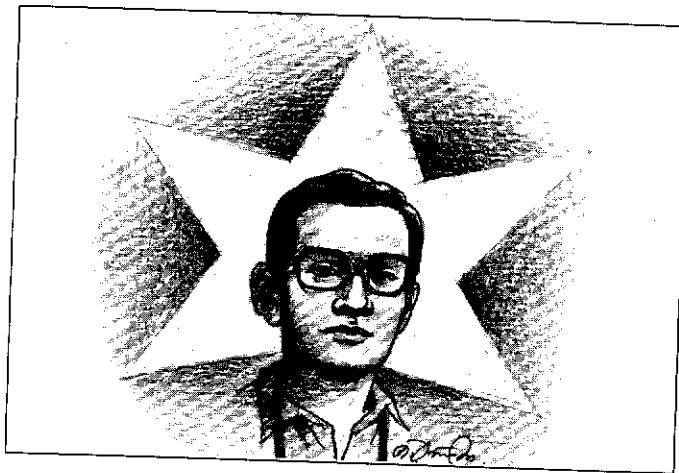


น้ำพระทัย

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

อันตัวพ่อ	ชื่อว่า	พระยาตาก
หนทุกข์ยาก	กู้ชาติ	พระศานนา
ถวายแผ่นดิน	ให้เป็น	พุทธบูชา
แด่พระศาสดา	สมณะ	พระพุทธโคดม
ให้ยืนยง	คงถ้วน	ห้าพันปี
สมณะพราหมณ์ชี	ปฏิบัติ	ให้พอสม
เจริญสมณะ	วิปัสสนา	พ่อชื่นชม
ถวายบังคม	รอยบาท	พระศาสดา
คิดถึงพ่อ	พ้อย	คุ้งเจ้า
ชาติของเรา	คงอยู่	คู่พระศานนา
พุทธศาสนา	อยู่ยัง	คู่องค์กษัตริยา
พระศาสดา	ผากไร	ให้คุ้กัน

(ภาพถ่ายโดย ถูก)



ดวงดาวแห่งชาวไทย

ดาวดวงหนึ่ง	สุกสว่าง	กลางเวนน
จุดบน	แผ่นดิน	ถิ่นสยาม
จันทร์ที่น้ำ	ธันวา	ส่งจ้าม
ทรงพระนาม	ภูมิพล	สกลชจต
เนนดินเน้	คมไฟ	ในพิกพ
รวมสมทบ	มหาสมุทร	สุดสิงขร
พระคุณແຜ	ไฟศาลา	ปานบิดร
พสกนิกร	หั้งปวง	ทรงห่วงใย
สองพระภรรณ	ทรงสดับ	รับฟังเหตุ
สองพระเนตร	ทรงดูแล	คงอยแก่ไข
สองพระหัตถ	ทรงโอบอุ้ม	คุ้มมองภัย
สองพระบาท	เส็จไป	แม่ภัยมี
การเกษตร	การศึกษา	การพาณิชย
การผลิต	การประมง	ทรงแผนที่
คุณภาพ	ชลประทาน	การตนตรี
ประเพณี	การศาสนา	ปรัชญาญ

กษัตริย์เอื้อ	พสกนิ	บุญของชาติ
พระทัยหมาย	หลังริน	หัวใจฐาน
ใต้ร่มฉัตร	เย็นศิระ	ราชภูรสรัญ
องค์กุนยาล	สถิตใน	ใจประชา
วโรกาส	เฉลิมพระชนม์	มงคลสมัย
พระรัตนตรัย	สิ่งศักดิ์สิทธิ์	หัวทิศา
พระเตือเมือง	พระทรงเมือง	เร่องฤทธา
อัญเชิญมา	คุ้มพระองค์	ทรงพระเจริญ

(ส.อ.สภาน เมืองบุรีรัมย์)

ทศพิธราชธรรมนำชีวิต

ทศพิธ ราชธรรมนำชีวิต ธรรมภาณิ ลับประการ ท่านเขียนไว้
ข้อที่หนึ่ง งานนั้น การให้ไป สิ่งใดได้ หั้งวัตถุ และนามธรรม
ข้อที่สอง สิ้ลง การรักษา ภายาวา ที่เหมาะสม ให้คุณเข้า
ข้อที่สาม บริจาค ஸละธรรม ทำจิตต่า ด้านใน ให้ใกล้ตน
ข้อที่สี่ อาชชะวัง ชื่อตรงแท้ ไม่ยอมแพ้ หมั่นนึก เฝ้าฝึกฝน
ข้อที่ห้า มัททะวัง ความอ่อนโนย จะมีผล ให้คุณรัก และเมตตา
ข้อที่หก ตะปัง ความเพียรกล้า เอกกิเลส นานาให้ ใกล้ใจหนา
ข้อที่เจ็ด อักโภชัง ดับโกรธ มีให้มา กำเริบ ก่อเกิดความ
ข้อที่แปด อวิหิงสา ความปราณี ไม่เบียดเบี้ยน ชีวี คิดหยาบเหยยาม
ข้อที่เก้า ขันติ ทนได้ น้ำใจงาม ผู้ใหญ่นำ ผู้น้อยตาม อร่ามตา
ข้อที่สิบ อวิโรธัง พึงให้แเน่ ไม่ผันแปร ครบใน ไตรสิกขา
ผู้ปฏิบัติได้ คนอื่น ปล้มปรีดา ทศพิธ- ราชธรรม พาโลกาเย็น

ปิด-ปิด-ปิด

<u>ปิด ปิด ตา</u>	อย่าสอดสาย แบงประภาก	ให้เกินเหตุ ยอดกุศล
<u>มัวสอดธู</u>	สอดเห็น	จะเป็นคน-
<u>เอาไฟลน</u>	ตนไป	จนไม่มีพอง
<u>ปิด ปิด หู</u>	อย่าให้แส ที่เป็นเครื่อง	ไปฟังเรื่อง
หรือเร้าใจ	กวนใจ	ให้หม่นหมอง
ผิดทำนอง	ให้ฟุ่งช่าน	พาลลำพอง
<u>ปิด ปิด ปาก</u>	คนฉลาด,	อนาคตใจ
จะเป็นคน	อย่าพูดมาก	เกินจำเป็น
ต้องเกิดเรื่อง	ปากเหม็น	เข้าคลื่นไส้
ถ้าหูบปาก	เย็นเยือก	เสมอไป
	มากไว้	ได้แห่งทอง

เปิด-เปิด-เปิด

<u>เปิด เปิด ตา</u>	ให้รับแสง ยิ่งมีค่า	แห่งพระธรรม ถนนนี้
<u>สามัคคิมา</u>	ยิ่งเห็นชัด	ถนนดี
<u>นี่วิธี</u>	ยิ่งเห็นชัด	ใช้กันมา
<u>เปิด เปิด หู</u>	เปิดตาใจ	สำเนียงธรรม
หึ้งเช้าค่ำ	ให้ยินเสียง	ในโลกหล้า
ล้านล้านปี	มีก้องไป	เต็มอัตรา
คือเสียงแห่ง	ฟังให้ชัด	ค่าสุดใจ
<u>เปิด เปิด ปาก</u>	สุญญา	พูดจาธรรม
วันยังค่ำ	สนหนา	เรื่องเหลวไหล
พูดแต่เรื่อง	อย่าพูด	โดยสัจจันย
ไม่เท่าไร	ดับทุกชีดี	พันโศกแล
	เราหึ้งโลก	(พุทธกาลภิกขุ)

คอมทางของชีวิต

เปรียบพ่อแม่	เช่นคอมทาง	ของชีวิต
ช่วยชีพ	ช่วยนำทาง	ช่วยสร้างสรรค์
ให้ความรัก	ให้ความรู้	ชีวิวัน
ลูกจะหมั่น	กตัญญู	รู้แทนคุณ

(อ.สมหวัง จันมาจานักศึกษา)



พระคุณแม่

พระคุณแม่	เลิศฟ้า	มหาสมุทร
พระคุณแม่	สูงสุด	มหาศาล
พระคุณแม่	เลิศหล้า	สุราษฎร
พระคุณแม่	แม่ลัน	นั้นไม่มี

ความรักของแม่

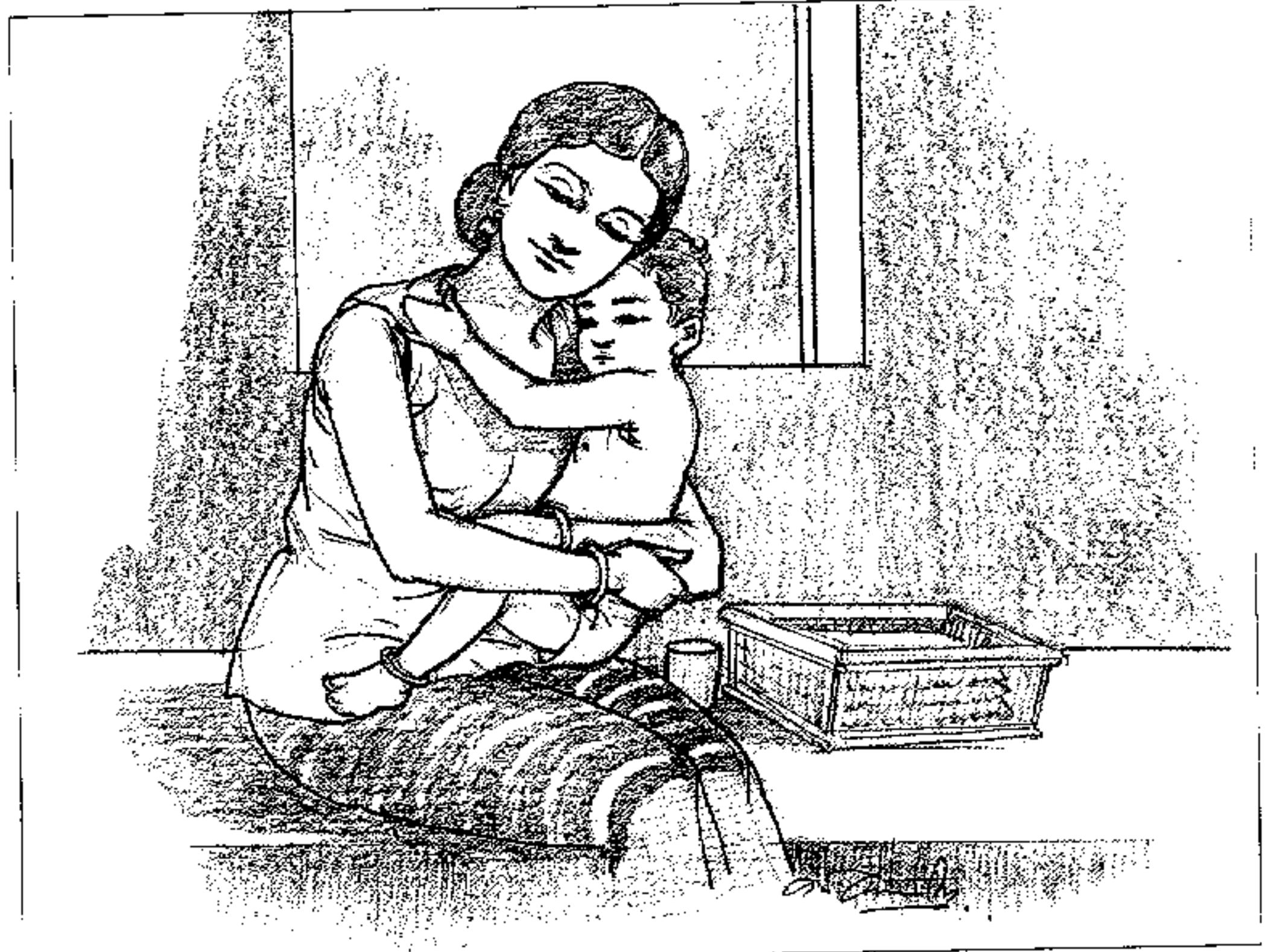
รักได้เล่า	รักแน่	เท่าแม่รัก	ลูกเจ็บไข้	แม่ก็ให้	การรักษา
ผูกสมัคร	รักมั่น	ไม่หวั่นไหว	ลูกโตมา	แม่ก็ส่ง	เรียนหนังสือ
ห่วงได้เล่า	เท่านห่วง	ดังดวงใจ	ลูกต้องการ	ตำรา	แม่หาซื้อ
ที่แม่ให้	กับลูก	อยู่ทุกครา	ลูกปรึกษา	หารือ	แม่ยินดี
ยามลูกขึ้น	แม่ชุม	ตรมหลายเท่า	ลูกคนใด	กระทำ	กรรมแก่แม่
ยามลูกเสร้า	แม่โศก	วิโยคกว่า	สุดเลวแท้	ชั่วช้า	สิ้นราศี
ยามลูกหาย	แม่ห่วง	คอยดวงตา	ลูกด่าแม่	ตีแม่	ลูกกาลี
ยามลูกมา	แม่หมัด	ลดห่วงใย	ลูกไม่ดี	ทำแม่ช้ำ	นำตาริน
ยามมีกิจ	หัวงให้เจ้า	เฝ้ารับใช้	น้ำตาแม่	รินไหล	เมื่อลูกร้าย
ยามป่วยไข้	หัวงให้เจ้า	เฝ้ารักษา	น้ำตาแม่	เป็นสาย	เมื่อลูกมีน
ครึ้นถึงคราว	ล่วงลับ	ดับชีว่า	น้ำตาแม่	หลังลง	รดแผ่นดิน
หัวงให้เจ้า	เฝ้าปิดตา	คราสิ้นใจ	เมื่อได้ยิน	ลูกเสเพล	เนรคุณ

* * * * *

ดวงใจแม่

แม่ แม่ แม่	คำนี้	มีความหมาย	โ้อแม่จា	พระคุณแม่	แผ่ปาก geleā
มีพระคุณ	มากما	หลายสถาน	โ้อแม่จា	ผู้เข้า	เฝ้าเกือนนุน
แม่เป็นได้	หลายสิ่ง	หลายประการ	โ้อแม่จា	ผู้เมตตา	ผู้การรุณ
เป็นธนาการ	เป็นพระพรหม	เป็นร่มไทร	โ้อแม่จា	ผู้ค้าจุน	ไม่ห่างไกล
เป็นผู้ให้	กำเนิด	เกิดลูกรัก	ดวงใจแม่	สะอาดแท้	กว่าทุกสิ่ง
เป็นผู้ให้	ที่พัก	พิงอาศัย	ดวงใจแม่	สะอาดยิ่ง	กว่าสิ่งไหน
เป็นผู้ให้	ความการรุณ	อุ่นกายใจ	ดวงใจแม่	สะอาดเกิน	กว่าสิ่งใด
เป็นผู้ให้	อะไรอะไร	ไม่ร้ามือ	ดวงใจแม่	มีไว้	เพื่อลูกoley

(ภาษาอุ)



ມີໃໝ່ໄຕຣອື່ນ

ຂໍາມືສີພ	ອຍຸໄດ້	ໃນໂລກຫລ້າ
ຂໍາເຕີບໂຕ	ຂັ້ນມາ	ໄດ້ໃຈນ
ຂໍາມືຄວາມ-	ສຸຂິໄດ້	ດ້ວຍຜູ້ໄດ້
ຂໍາເຈັບປ່ວຍ	ແລ້ວໄຕຣ	ພຍາບາລ
ເມື່ອຂໍາທຸກໆ	ໄຕຣເສົ້າ	ກຳສຽດດ້ວຍ
ເມື່ອຂໍາສຸຂ	ໄຕຣຊ່ວຍ	ຫົວເຮະຂານ
ເມື່ອຂໍາໄຕ	ໄຕຣຊ່ວຍ	ກຳກາງງານ
ເມື່ອຂໍາພາລ	ໄຕຣພາ	ໃຫ້ກັບໃຈ
ກີໄຕຣເລ່າ	ຄົນແຮກ	ທີ່ຂ້າເຫັນ
ກີໄຕຣເລ່າ	ທີ່ເປັນ	ເຫັນກ່າລ່າວໄຂ
ພຣະຄຸນແລ້ນ	ຈາກກົກ	ໃນຫ້ຍ
ມີໃໝ່ໄຕຣ	ມາຮາດາ	ຂອງຂໍາເອງ

(ບໍລິສູນ ຈຳເນີຍຮສວສດີ)

ພຣະຄຸນແມ່

ທັງສາມກພ	ຍກຕັ້ງ	ຂຶ້ນຂັ້ງເປົ້າຍນ
ໜັກໄມ່ເຫັນ	ພຣະຄຸນແມ່	ສຸດແລ້າ
ສິ່ງອນອຸ່ນ	ສຸຮີຢັ້ນ	ແລະຈັ້ນທຣາ
ອກມາຮາດາ	ອີງອຸ່ນ	ກວ່າສູງຢັ້ງຈັນທຣ
ສິ່ງຫາກທີພຍ	ຫລັ້ງໄໜລ	ມາໃຫ້ດືມ
ໄມ່ປລາບປລື້ມ	ຫາບຫ່ານ	ເຫົ່າຫາຮັນ
ສິ່ງນາງຝ້າ	ມາອຸ້ມ	ໜ່ວຍດຸ້ມກັນ
ໄມ່ເຫັນມ້ານ	ຕາແມ່	ທີ່ແລມອງ
ແມ່ສັງຂາຮ	ລາຍຸແລກ	ແມ່ແລກໄດ້
ໜວັງຈະໃຫ້	ລູກຕົນ	ພັນກັຍຜອງ
ແມ່ສູງສິ້ນ	ດິນຝ້າ	ຮາຮານອອງ
ພຣະຄຸນຂອງ	ແມ່ຂ້ານີ້	ຢ່ອມມືເຂຍ

(ພຣະມາຮສງວນ ການຸຈນພຣະມ ນຄຣົງຮຣມຣາຊ)

ຜູ້ມີແຕ່ “ໃຫ້”

ນັ້ນຍຶ່ງໃໝ່	ຫາໄດ້ເປົ້າຍນ
ເຫັນໄດ້	ໃນໂລກຫລ້າ
ໃຫ້ກຳນົດ	ເກີດລູກມາ
ນໍ້ານມ	ຫາໄດ້ປານ
ຄໍາວ່າ “ແມ່”	ໄມ່ຄິດຮັບ
ສຸດຈະເຫັນ	ໃຫ້ວິຫາ
ເພຣະແມ່ນັ້ນ	ໃຫ້ອາຫາຮ
ຄຸນຂອງຄ່າ	ໃຫ້ຄວາມຄິດ
ແມ່ມີແຕ່	ໃຫ້ວິໝູ້ຄູາ
ແມ່ໃຫ້ກັບພຍ	ໃຫ້ວິໝູ້ຄູາ
ໃຫ້ສິວິຕ	ໃຫ້ວິໝູ້ຄູາ
ສຸດປະປານ	ມາກມາຍຈິງ
ຈະນັບໄດ້	ຈະນັບໄດ້

เสียงจากพ่อ

พ่อไม่มี	เงินทอง	จะกองให้
จะตั้งใจ	พากเพียร	เรียนหนังสือ
หัวใจ	ความรู้	เป็นคุณเมื่อ
เพื่อยืดถือ	เอาไว้	ใช้เลี้ยงกาย
พ่อกับแม่	มีแต่	จะแก่เฒ่า
จะเลี้ยงเจ้า	เรื่อยไป	นั้นอย่างหมาย
ใช้ชีวิชา	ช่วยตนไป	จนตาย
เจ้าสนาย	แม่และพ่อ	ก็ชื่นใจ

(ครู ทีกาญจนบุรี)

ความโศกของพ่อ

ถึงพ่อจน	ทนได้	ไม่ทุกข์หนัก
เห่าลูกรัก	ประพฤติดน	เป็นคนชั่ว
ลูกกี่คน	ทนเลี้ยงได้	ไม่หมองมัว
ไม่โศกเศร้า	เห่าลูกตัว	ชั่วร้าย

ทุกข์ของพ่อแม่ ๓ อาย่าง

๑. ทุกข์ เพราะไม่มีลูก
๒. ทุกข์ เพราะลูกตาย
๓. ทุกข์ เพราะลูกชั่ว (ทุกข์ทั้ง ๓ อาย่างนี้ อาย่างไหนทุกข์ที่สุด ?)

ไม่เห้าดีกว่าลูกออกตัญญู

ไม่เห้า	ใช้ยัน	ยุดกันร่าง
คลำหาทาง	แก่วงกวัด	สัตว์ร้ายหนี
ป้องกันตัว	ติดตน	ผลหนี
ดีกว่ามี	ลูกรั้น	อกตัญญู

(จากราชการสาร猛คลื่น)

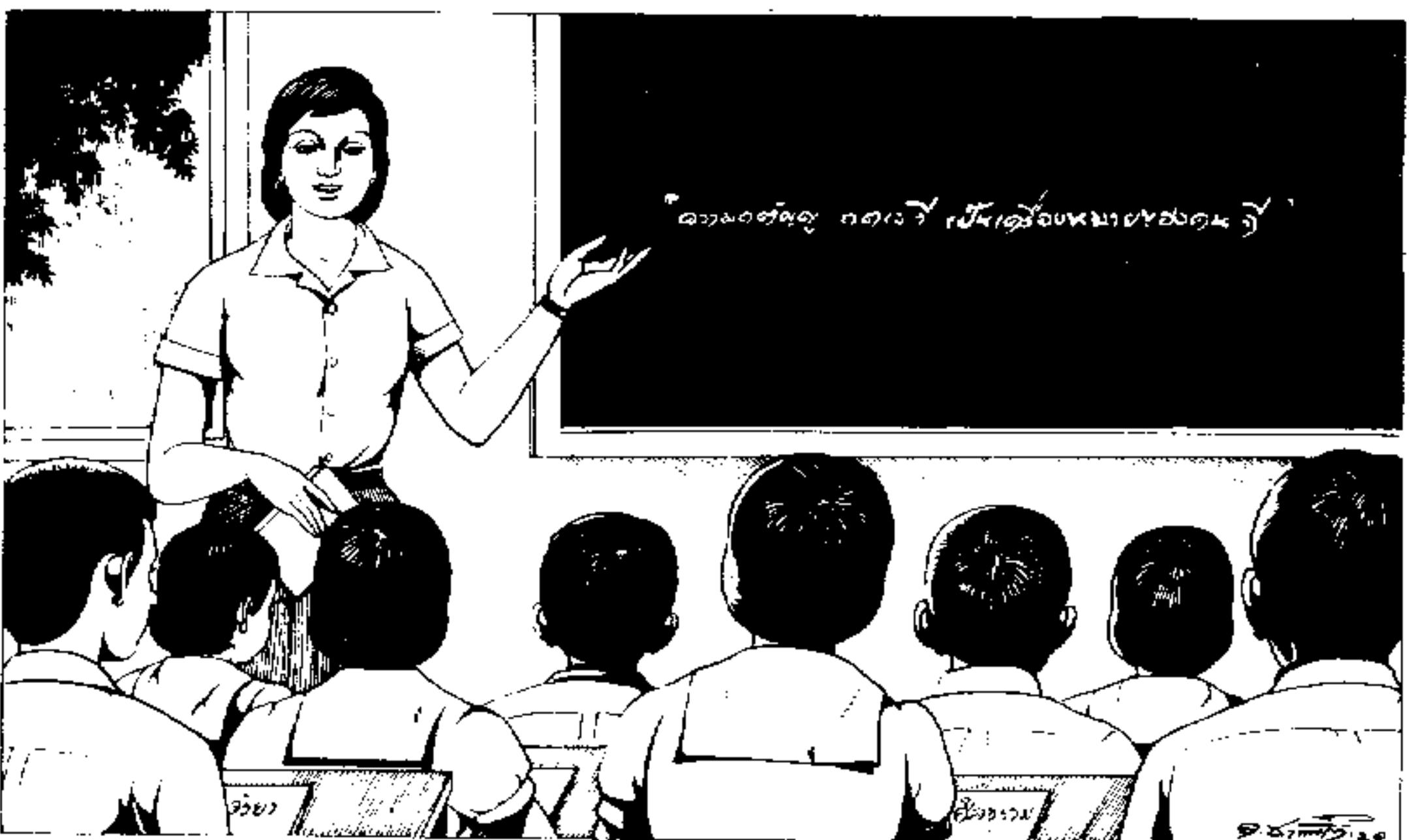


กตัญญูก่อนตาย

ให้ของขวัญ	วันแม่	นับแต่นี้
โดยทำดี	ต่อฟ่อแม่	ก่อนแก่เฒ่า
ให้ห่านได้	ประจำกษี	รักของเรารา
ดีกว่าฝ่า	ทำบุญให้	เมื่อวัยชนม์

(กรมประชาสัมเคราะห์)

เด็กจะดี	ต้องมีธรรม	ประจำวิจิต
พูดทำคิด	พินิจหนัก	รักเหตุผล
อนาคต	ประเทศชาติ	ปราศมีเดมน
เพรำเปาชณ	มีธรรม	ประจำใจ
ศิษย์จะดี	เพรำมีครู	ช่วยชูเชิด
ครูจะเลิศ	เพรำมีธรรม	นำนบไห้ว
ครูรักศิษย์	ศิษย์เหิดครู	คูกันไป
เป็นหลักชัย	ในชีวิต	ศิษย์กับครู



คุณเอ่ย	คุณครู
านสั่ง	และท่านสอน
มีวิชา	เป็นอากรณ์
ที่ตั้งท่า	มาราวี
ให้ดี	มีคุณค่า
มีความรู้	เชิดชูครี
ของชาติ	ปราศไฟรี
ศิษย์จำได้	ไม่ลืมเลย
	(หากเส้น)

เสียงจากครู

สักวันหนึ่ง	คงจะรู้	ว่าครูรัก
สักวันหนึ่ง	คงประจักษ์	เป็นสักขี
สักวันหนึ่ง	คงจะรู้	ว่าครูดี
	คงได้ดี	เพรำเชื่อครู
*****		(โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอุด)

ครูคือใคร

ครูคือครู	ในวันนี้
ปริญญา	มหาศาล
เรียกว่า	ครูอาจารย์
สอนนาน	ในโรงเรียน
ชื่นนำ	ทางความคิด
รู้ผิด	คิดอ่านเขียน
รู้ยาก	รู้พากเพียร
แปลงสู้	รู้สร้างงาน
ยกระดับ	วิญญาณมนุษย์
กว่าสัตว์	เดร็จฉาน
สั่งสม	อุดมการณ์
เพื่อมวลชน	ใช้ตนเอง
นักสร้าง	ผู้ใหญ่ยิ่ง
สร้างคนกล้า	สร้างคนเก่ง
ได้เป็นตัว	ของตัวเอง
นี้มา	บุชาครู

(นายรัตน์ พงษ์เพบูลย์)

ครูดี - ศิษย์ดี

(วิทยาลัยครุเทเพสตรี)

เมื่อครูดี	ก็เป็นครี
จำเริญวิทย์	วิชา
แม่ศิษย์ดี	มีใจ
ก็เป็นครี	แก่ครู

แก่มวลศิษย์
ชูรากี
ไฟไม้ตระ
ผู้การรุณย์

หนึ่งนาทีก็มีค่า

(ม.ล.ปัน มาลาภุล)

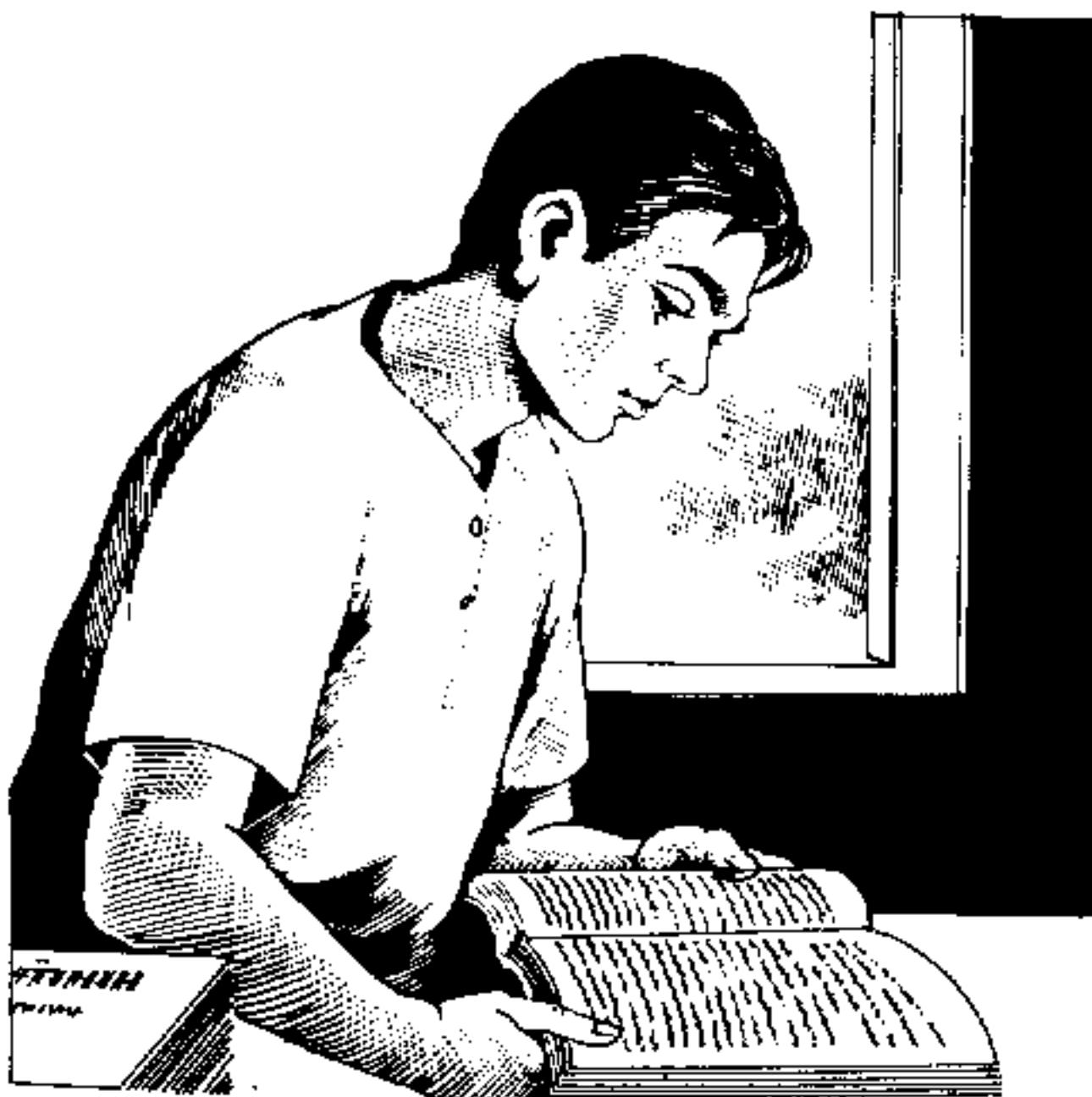
การอบรม	บ่มนิสัย	ให้ศิษย์นั่น
เพียงแต่วัน	ลงนาที	ก็ตีกม
ศิษย์จะดี	มีค่า	หรือล้มจม
อาจเป็นพระ	การอบรม	หนึ่งนาที

ความรู้คุณธรรม

เมื่อความรู้	ยอดเยี่ยม	สูงเทียมเมฆ
แต่คุณธรรม	ต่ำเจก	ยอดหัญญานั่น
อาจเสกสร้าง	มิจชา	สารพัน
เพราะฉิตอัน	ไร้อย	ในโลก
แม่คุณธรรม	สูงเยี่ยม	ถึงเทียมเมฆ
แต่ความรู้	ต่ำเจก	เพียงยอดหัญญา
ย่อมเป็นเหยื่อ	ทรชน	จนอุรา
ด้วยปัญญา	อ่อนด้อย	นำน้อยใจ
หากความรู้	สูงล้ำ	คุณธรรมเลิศ
แสนประเสริฐ	กอปรกิจ	วินิจฉัย
จะพัฒนา	ประชาราชภูมิ	หังชาติไทย
ต้องฝึกให้	ความรู้	คุณธรรม

เด็กดี ๕ จำพวก

- ๑. เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่
- ๒. เป็นศิษย์ที่ดีของครูอาจารย์
- ๓. เป็นเพื่อนที่ดีของเพื่อน
- ๔. เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ
- ๕. เป็นสาวกที่ดีของพระศาสดา



ทางแห่งปัญญา

อันหนึ่งสือ คือครู ผู้ประเสริฐ ก่อให้เกิด ปัญญา たりที่สาม อ่านวิเคราะห์ ให้เข้าใจ ในเนื้อความ เห็นจริงตาม แหงตลอด ยอดปัญญา

หังจា หังจุด

จ้าชื้นใจ ในวิชา ตีกว่าจต จำไม่หมด จะไว้ดู เป็นครูสอน หังจดจำ ทำวิชา ให้ถูก อย่านั่งนอน รับจดจำ หมั่นทำอย

ต้องสู้

จะผิด จะพลาด จะพลัด กีครึ้ง กือป่า หวันไหว
มานะ พากเพียร เรียนไป สอบใหม่ อีกครึ้ง ยังมีทาง
ตั้งใจ เข้าสิ เพื่อนเอย แม้เคย ถูกใคร ถากถาง
ไม่เจ็บ ปวดจน ครัวญุ่คร่าง โลงสร้าง เรายู่ คอยดูไป
วันหนึ่ง เรายัง ส่าเร็ว เรียนเสร็จ สมความ มุ่งหมาย
พ่อแม่ อยู่หลัง กำลังใจ ช่วยให้ เรายับ ลบันดา

(B.N. ร้อยเอ็ด)

เจ้าคือความหวัง

พ่อแม่	หัวงี่ดี	พาเจ้า
ครูเล่า	หัวงี่ดี	สร้างชื่อ
ชาติหวัง	กำลัง	ฝึกมือ
เจ้าคือ	ความหวัง	หั้งมวล

อันการงาน	การศึกษา	หาเสียงก่อน
อย่ารีบร้อน	ไปหารัก	งานจักเสีย
ถ้าขาดเงิน	ขาดงาน	พาลขาดเมีย
งานไม่เสีย	เมียก็มา	เงินก็มี

(กรุง)

(ร.ร.โภกสำโรง)

ภัยร้ายของนักเรียน

เป็นนักเรียน	เพียรศึกษา	อย่ารีบ
ถูกศรีปัก	เรียนไม่ได้	ดึงใจหมาย
สามารถ	จะหักเหียน	เตียนมลาย
ถึงเรียนได้	ก็ไม่ดี	เพราะผิดกวน
แต่เตือนกัน	สักเท่าไร	ก็ไม่เชื่อ
มันแรงเหลือ	รักร้าย	หลายกระสวน
หลอกพ่อแม่	ได้มากมาย	หลายกระวน
หน้าข่าวナル	ใจบาปดำ	ช้ำละลาย
การเล่าเรียน	เบื่อน่าย	คล้ายจะบ้า
ใช้เงินอย่าง	เห็นเท่า	น่าใจหาย
ไม่เท่าไร	ใจกระต้าง	สิ้นยางอาย
หุบงหรือชาย	เรียนไม่ดี	สิ่งนี้เอง
มีสัจจะ	ทமะ	และขันตี
กตัญญู	กตเวที	อาย่าโฉงเฉง
รักพ่อแม่	พากพ้อง	ต้องยำเกรง
เรียนให้เก่ง	ได้ยื้มเปล้	แก่ทุกคน



ถ้ามั่นเรียน	เรียนอะไร	ก็ต้องรู้
ถ้ามั่นดู	ดูอะไร	ก็ต้องเห็น
ถ้ามั่นทำ	ทำอะไร	ก็ต้องเป็น
ถ้าไม่เล่น	หมั่นแต่ทำ	จักจำเริญ
ถ้าคร้านเรียน	เรียนอะไร	ก็ไม่รู้
ถ้าคร้านดู	ดูอะไร	ก็ไม่เห็น
ถ้าคร้านทำ	ทำอะไร	ก็ไม่เป็น
ต้องลำเค็ญ	เป็นขอทาน	เพราะคร้านเอย

(พุทธศาสนา)

เพื่อนที่ดี	มีหนึ่ง	ถึงจะน้อย
ดีกว่าร้อย	เพื่อนคิด	ริชยา
เหมือนเกลือด	มีนิดหน่อย	น้อยราดา
ยังมีค่า	กวน้ำเค็ม	เต็มทะเล
เพื่อนเพาะกิน	เหล้าด้วยกัน	น้ำมีมาก
เพื่อนแต่ปาก	สักว่าเพื่อน	ก์เกลือนลาย
ส่วนเพื่อนได	ในเมืองกิจ	เกิดมากมาย
ช่วยจนตาย	นั่นแหลกเพื่อน	อย่าเพื่อนเลย



เพื่อนธุระ	ช่วยประคง	ไม่ต้องใช้
เพื่อนยากจน	เจียดให้	ไม่ต้องขอ
เพื่อนอยากรบ	ออกไป	ไม่ต้องรอ
เพื่อนโศกห้อ	ปลอบใจ	ไม่ต้องครวญ
เพื่อนมีสุข	ทุกที	ยินดีด้วย
เพื่อนทุกข์ช่วย	ทุกที	เคยมีส่วน
เพื่อนทำซ้ำ	เคยซื้อ	ความดีชวน
เพื่อนทำควร	ทุกที	ผลอยดีใจ

อยากมีเงิน	ต้องทำงาน	จึงพาณพบ
อยากเรียนจบ	ต้องขยัน	หมั่นศึกษา
ถ้าอยากรัก	ต้องฝึกไฟ	เวียนไปมา
อยากมีหน้า	เสนอหน้า	อาสาคน
อยากมีเกียรติ	เลิกชั่ว	อย่างลัวอุด
อยากมียศ	กล้าแข็ง	ทุกแห่งหน
อยากเป็นหนึ่ง	ต้องพึง	ตัวของตน
อยากเป็นคน	ต้องมีธรรม	ประจำใจ

(สมพร เกษพลิทรา ผู้จัดมาถ่ายทอด)

อยากรู้ได้ดี ต้องทำดี

อยากรู้ได้ดี	ไม่ทำดี	น้ำมีมาก
ดีแต่อยาก	หากไม่ทำ	น้ำขำหนอ
อยากรู้ได้ดี	ต้องทำดี	อย่ารีรอ
ดีแต่ขอ	รอแต่ดี	ไม่ดีเลย

ขยันอย่างฉลาด

ขยันประกอบ	สัมมา	อาชีวะ
ขยันชนะ	สิ่งชั่ว	มัวตั้นหา
ขยันพูด	แต่สิ่งดี	มีเมตตา
ขยันหา	ความรู้	เชิดชูตน
ขยันคิด	เพื่อชาติ	ศาสน์กษัตริย์
ขยันชัจด	มวลกิเลส	มีเหตุผล
ขยันทำ	กิจกรรม	เพื่อปวงชน
ขยันพั้น	การพนัน	สุขสันต์โดย



ร้อนใจ ไปนรก
ดีใจ ไปสวรรค์
เย็นใจ ไปนิพพาน

(ภาพโดย พ्रะเจวัญ แห่งสุนวาง)

๑๒๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙๙

เราสร้างดวง อย่าให้ดวงสร้างเรา

เราดี ดีกว่าดวงดี
ที่เรา, ดีกว่าที่ดวง

ทำดี นั่นแหล่เราน่วง
มาทำให้ดวง มันดี

ดวงชั่ว ไม่ได้เล่นนี่
ความดีทำไว เป็นคุณ

อยู่ดี ตายดี เพราบุญ
ตลอดชีวิต ติดมา

ดวงดี มือยื้อตราช
เราทำดีเป็น เห็นมั้ย ?

เหตุนั้น เรา่านได้คร
ดวงดีจักมีสมบูรณ์

เพราะดีนี้มี-

เอาดีทั้งปวง

ถ้าเรายังมี

ทำไว้เจอจุน

ก็เพราะเหตุว่า

ทำดีเสมอไป

(พุทธทาสกิจ)

คนเราจะอยู่เป็นสุขเพราะ ๕ อา

๑. อาหาร

๒. อาการ

๓. อาคาร

๔. อาภาก

๕. อารมณ์ (หัวใจ)

จน-รวย

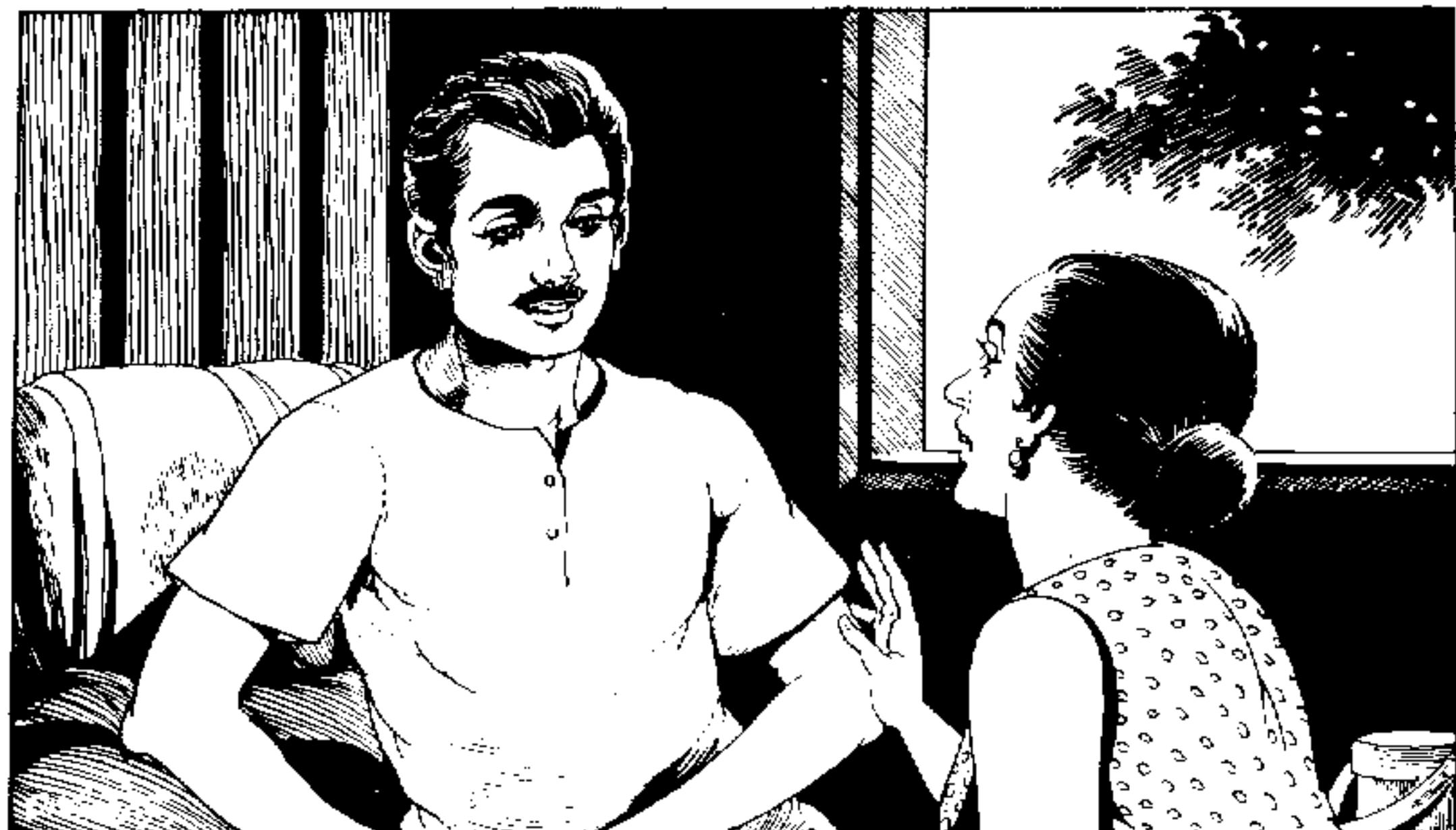
อยู่เรือนพัง	ยังดี	ไม่มีทุกข์
ดีกว่าคุก	หลายเท่า	ไม่เคร้านม่อง
จนยังดี	มีธรรม	ค้าประคอง
ดีกว่าปอง	ทุจริต	คิดร้าย



มั่งมี-ไม่มี

เมื่อมั่งมี	มากมาย	มิตรหมายมอง
เมื่อมีหมมอง	มิตรมอง	เหมือนหมหมา
เมื่อไม่มี	หมดมิตร	มุ่งมองมา
เมื่อมอดมัว	แม้นหมหมา	ไม่ magma

(จากศูนย์หนังภาคพิเศษ)



สามีดี	มีห้า	ท่านว่าไว
หนึ่งใส่ใจ	ยกย่อง	ประคองขวัญ
สองไม่ดูถูก	ภรรยา	ให้ Jarvis
สามผูกพัน	ไม่นอกใจ	จนวายวางแผน
สี่มอบความ	เป็นใหญ่	ให้เสริจสรรพ
ห้าให้เครื่อง-	ประดับ	สำหรับร่าง
สมบัติห้า	มีครบ	ฉบไม่จาง
เป็นเยี่ยงอย่าง	ยอดสามี	ดีนักแล

อันเมียดี	สือป่าง	ช่างดีแท้
ดีเหมือนแม่	รักลูกเต้า	เจ้าจอมขวัญ
ดีเหมือนเพื่อน	ยอมตาย	ถวายชีวัน
ดีเหมือนน้อง	คอยป้องกัน	ให้พี่ชาย
ดีเหมือนหาส	ผู้ภักดี	มีความสัตย์
สารพัด	เอาใจ	ไม่ขาดสาย
สือป่างนี้	คือข้อใหญ่	ผูกใจชาย
ลองไปใช้	จะได้ผล	ทุกคนเอย

เด็กวันนี้	คือผู้ใหญ่	ในวันหน้า
ทำทีทำ	แม้นและม้าย	คล้ายเมฟ่อ
ผู้ใหญ่ดี	เด็กกิงงาม	ตามเหล่ากอ
ผู้ใหญ่บ้า	เด็กกิงบอ	พอพอกัน

ผู้ใหญ่ควรระวัง

ผู้นำควรคำนึง

ผู้นำดี มีวินัย และใจพระ พากย์นะ ก้าวรุด ถึงจุดหมาย
ผู้นำชั่ว มัวกิจ ติดอบาย พาสมุน วุ่นวาย ลิบหายตาม

(ได้มาจาก ว.ค. ล่าป่าง)

ผู้บริหารควรใส่ใจ

<u>บริวารมา</u>	เพราะน้ำใจมี	<u>บริวารหนี</u>	เพราะน้ำใจลด
<u>บริวารหมวด</u>	เพราะน้ำใจแห้ง	<u>บริวารแข่ง</u>	เพราะห่านอัปเปรี้ย

(จากหนังสือ“เกียนใจ”)

อย่าลืกแต่ไว เป็น

เป็นบันกิต	ใช้สักมี	ดีกรีอวด
เป็นนักบวช	ใช้สักว่า	ห่มผ้าเหลือง
เป็นผู้ใหญ่	ใช้สักว่า	พระราชเปลือง
เป็นชาตรี	ใช้เชื่อง	เรื่องนักเลง

คำกลอนสอนหูยิ่ง

เป็นหูยิ่ง อย่างร่วงเหงา นอนขี้เชา อยู่จนสาย
การเรือน เร่งขวนขวย เอาใจใส่ ในเคหา
ข้าวปลา อย่าคามม้อ ทึ้งเหลือบล้อ ให้บูดรา
ถัวยชาม อย่าให้ค่า จงล้างทำ จำให้ดี

ครัวไฟ อย่าให้รกร ทำสกปรก มักอัปปิรย์
หม้อข้าว ฝาละมี อย่าเปลี่ยนผัด พลัดกันไป
หุงข้าว อย่าผินหลัง ดอยระวัง หั้งฟืนไฟ
เสริจสรรพ ดับให้ได้ อย่าหึ้งไว้ จักใหม่เรือน

กินแล้ว อย่าเชื่อแซ ให้พ่อแม่ ต้องตักเตือน
หึ้งไว้ ให้กลาดเกลื่อน เปื้อนครัวไฟ นั้นไม่ดี

เดดออก ดูตากของ ผนตกรอง เอาไวรี
เย็นย่า ค่ำราตรี อย่าจารี จากเคหา

หูยิ่งสาว จะไปไหน มีเพื่อนไป จึงโคลคลา
คนเดียว อย่าลืม คนนินหา ว่าสามารถย์
ผู้ชาย เข้าลื้อเลียน เป็นนามเสียน ให้รำคาญ
เมินหน้า อย่าว่าขาน ตอบคนพาล แพ้ภัยตัว

(อาจารย์โพธิ์ สวนโมกข์ จำมาจากของเก่า)

นารีงาม

อันนารี รูปงาม ทรามสาวาท ถ้าหากไร้ มารยาท ทีงามสม
คงไม่มี ชายดี จะอบรม มีเต็ชม เล่นพลา แล้วร้างไป

ศีล

อันสตรี ไม่มีศีล ก็สิ้นสวย บุรุษด้วย ไม่มีศีล ก็สิ้นศรี
ภิกขุเล่า ไม่มีศีล ก็สิ้นดี ข้าราชการ ศีลไม่มี ก็เลวทรม



หน้าตา-หน้าที

หน้าตาสวย	แสนสม	ดูคมสัน
หน้าสำคัญ	เลิศค่า	คือหน้าที
มีหั้งสอง	ต้องรักษา	หน้าให้ดี
แต่หน้าที	มีค่า	กว่าหน้าคน
ทำหน้าที	มีชื่อ	ต้องซื่อสัตย์
ปฏิบัติ	ให้จริง	ยิ่งได้ผล
เพราะทุกชาติ	ศาสโนกษัตริย์	พิพัฒน์คน
ทำหน้าที	พลีตน	เป็นผลงาน

(เทราศน์แห่งบริบทไทย ช่อง ๑๑)

ความจริงแห่งความงาม

ถึงรูปงาม	ลօօລັກໜົນ	สักปานใน
หີສຸດໃຫຍ້	ກົ່ນເນຳເໝີນ	เป็นเหมือนอน
ชືວິຕິນີ	ໄມດໍາຮັງ	คงถาวร
ความມ້ວຍມຽນ	ເຫັນນັ້ນ	เป็นความจริง

เรามีกลัว

เรามีกลัว ความจน
เรามีกลัว ความโกรธ
เรามีกลัว ความริษยา
เรามีกลัว ความผิด
เรามีกลัว ราคะ
เรามีกลัว มิจชาทิภูมิ
เรามีกลัว แห้งแล้ง^๔
และจะอยู่ ตลอดกาล

เพราะเรามี สันโดษ
 เพราะเรามี เมตตากรุณา
 เพราะเรามี มุทิตาจิต
 เพราะเรามี หิริ-โอตตปปะ
 เพราะเรา ไม่ได้รับ
 เพราะเรา รู้แจ้ง
 เพราะเรา อัญกับนิพพาน
 เพราะเห็น สุญญาตา

(วัดดงหนองเบ็ด จ.เชียงราย)

แก่น-กระพี่

ไม่จะดี	ก์ เพราะมี	กระพี่ห้ม
เป็นเกราะกุม	แก่นไว	มิให้หน่อง
กอบกิจได	ไฟจิต	คิดป่องดอง
ถ้าขึ้นจ้อง	มองแต่แก่น	จะแคนนใจ

(หลวงพ่อสินนาภิกขุ)

ช่วยกันดูแล

ห้องสุขา	เหล่านี้	ที่ท่านเห็น
ทุกเช้าเย็น	จงช่วยกัน	หมั่นรักษา
อย่าให้ดู	สกปรก	รักนัยน์ตา
น้ำ-ไฟฟ้า	ปิดเรียบร้อย	จึงค่อยยั่ร

(วัดอุกเมด ฉะเชิงเทรา)

เราเกิดมา
 จะบูดบัง
 หัวเราจะเป็น^๕
 อายุยืน

ต้องร่า
 ทำไม่
 เล่นหรือจริง
 หมื่นปี

เริงเข้าไว้
 ไม่สดชื่น
 ยิ่งครีกครีน
 ดีใหม่ล่ะ

(เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มณฑร)

ยิ้มเตอะ

ยิ้มเตอะนะ	หัวใจ	อย่าได้ซึ้ง
ยิ้มให้ชึ้ง	ตรึงใจ	ใบหน้าหวาน
ยิ้มไปเติด	ยิ้มสู้	หมู่ภัยพาล
ยิ้มชื่นบาน	ชี้งจิต	ชวนติดใจ
ยิ้มปลอบใจ	ตัวเอง	ให้เก่งกล้า
ทุกชีวิตกما	ยิ้มนิด	คิดแก่ไข
น้องกับพี่	เห็นกัน	หมั่นยิ้มไว้
คนหัวไป	ยิ้มให้กัน	นั่นแหลดดี

(นาคเสโน กิกขุ)

อย่ากรธ

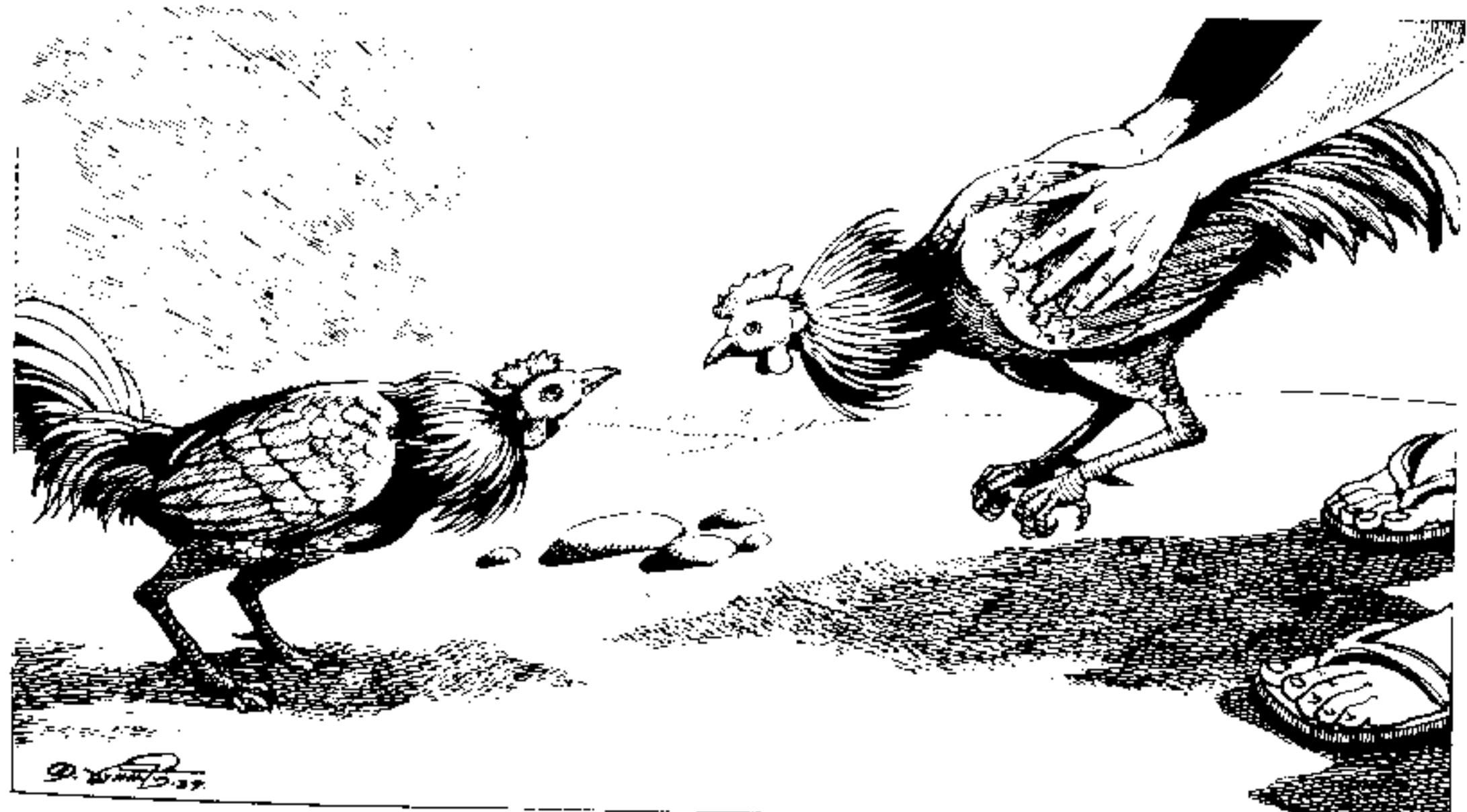
เข้าว่าเรา	เรอย่ากรธ	ลงโทษเข้า
ในเมื่อเรา	นี้ไม่เป็น	เช่นเขาว่า
หากเราเป็น	จริงจัง	ดังว่าฯ
เมื่อเขาว่า	อย่ากรธเข้า	เราเป็นจริง

ร้ายต่อร้าย ดีต่อดี

เราดีไป
เราไปช่วย
เราร้ายไป
ดีไปหา
ถ้าไม่มี
ถ้าดีมี
ห้ามันมี
โลกทุกวัน
ต้องการ
เอาช้างล่อ
ไก่ต่อไก่
ดีต่อดี

เขาก็ให้	ดีมาตอบ
เขาก็ตอบ	ชอบมาหา
ร้ายก็ล่อ	ต่อร้ายมา
ต่อมากสู	เป็นคู่กัน
ดีไม่มา	นาหรองนะ
จะมีดี	ไม่มีอัน
ดีก็มา	ตามท่ามั่น
วนเวียน	ชอบเปลี่ยนดี
ยังต้องใช้	เอาไก่ต่อ
ต่อช้าง	กลางไฟรศรี
ช้างต่อช้าง	ตัวอย่างมี
ควรจำ	เป็นตำรา

(បច្ចនមសាខាថក)



ໄມຕີຣິຈິຕ ມິຕຣກາພ

หวนนีกถึง	เมื่อครา	ห้าปีก่อน
เรื่องเงินทอง	ที่คืนมา	พำใจซึ่น
หันหีหี	อาเจกรับ	นับเงินคืน
ไม่มีฝัน	ยืนยิมเป็น	แสนชอบใจ
เงินน้อยค่า	เพียงห้าบาท	หนองผลิตมา
หัวร่อร่า	ทำห้าง	เพราะสองสัญ
อานายเตา	ช่างดีซื้อ	ขอขอบใจ
แล้วแต่มชา-	ลาเปาให้	ไม่คิดเงิน
เราคืนชา-	ลาเปาไป	ไม่ขอรับ
แล้วรีบกลับ	ไปบ้าน	ไม่นานเนิน
น้ำใจที่	ตีต่อ	ก่อผลเกิน
นำเพลิดเพลิน	มิตรภาพ	กำชานใจ
พบทุกครั้ง	เข้าเชิญซื้อ	ชาลาเปา
แต่มากลืน	จนเรา	รับไม่ไหว
พอเข้าบอก	เมียอกลูก	雷达ใจ
ขนเสือผ้า	เอามาให้	ไม่รอรา
มิตรภาพ	อันชาบชี้ง	ช่างตรึงจิต
ชุบชีวิต	ให้เริงรื่น	ซึ่นบรรชา
ความชื่อสัตย์	และสุภาพ	อาบเมดดา
จะช่วยพา	ให้โลกสุข	ทุกวันออย

(คลิกช่อง รายการสัพเพเหร)

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

“ถ้าหยอนต้องดีง ถ้าดีงต้องผ่อน”

(ເຄີຍອົບ)

ຕົບນິວປະນມ

สิบห้ามี	ประนาม	บังคมไห้ว
ลำดับได้	ห้าคู่	ดูงามสม
ยามที่เรา	ยกตั้ง	หวังประนาม
ควรจะก้ม	มองรู้	อย่าดูดาย
คุ้หึหนึ่ง	นั่นหรือ	คือนิวโป๊
ซื้อก็โก	นิว ก็เข็ง	แรงเหลือหลาย
จับสิ่งใด	ไปต้องช่วย	ด้วยทุกราย
เป็นเครื่องหมาย	สอนให้	ไฟวิชา
คุ้หึสอง	นั่นหรือ	คือนิวซี
เป็นนิวหึ	มีอำนาจ	วาสนา
ซื้สิ่งใด	ได้สิ่งนั่น	เห็นหันตา
นี้สอนว่า	ชายหญิง	ต้องจริงใจ
คุ้หึสาม	นิวกลาง	ระหว่างเพื่อน
เตเมือนเดือน	มีดาว	พระวิสา
ญาติสนิท	มิตรสหาย	รายล้อมไว้
นี้สอนให้	เอื้อเพื่อ	เพื่อแผ่นกัน
คุ้หึสี่	นี้คือ	นิวนางน้อง
ให้ป่องดอง	ทรัพย์สิ่ง	เป็นมิ่งขวัญ
ใส่แหวนเพชร	มีราค่า	ค่าหมื่นพัน
ทรัพย์สินนั่น	ออมไว้	ให้คงคลัง
คุ้หึห้า	นั่นหรือ	คือนิวก้อย
นิวน้อยน้อย	ธรรมดा	ถ้าอยู่หลัง
ยามไห้วพระ	อยู่ข้างหน้า	ส่งจัง
อย่ามัวรัง	รีบทำดี	อย่ารีรอ

พงส์นิวมีอ

โป๊ง, ชี้, กกลาง นาง และก้อย
นิวน้อยน้อย ข้างละห้า มาประสาร
กราบให้ดุณ ผู้มี อุปการ
พร้อมสมาน ใจสมัคร รักชาติไทย
โป๊งนำหน้า ต่อมา กันนิวชี้
กกลางคงที่ อยู่มั่น ไม่หวันไหว
นางชวนก้อย ตามติด เป็นนิจไป
จะจำไว้ เรายังรัก สามัคคี

• • • • • • • • • • • • • • • •

๗๙๔

สามัคคี	รักกัน	ฉันพีน่อง
เรื่องมัวหมอง	ข้องใจ	ไม่ถือสา
ให้อภัย	ยกโทษ	ไม่กรา
ต่างเมตตา	รักกัน	ไม่พิณเพือน
ลิ้นก้มฟัน	อยู่ด้วยกัน	มั่นกระทบ
บางครั้งขุน	ห้อเลือด	เหมือนเชือดเฉือน
เพื่อนร่วมชาติ	เหมือนญาติ	อยู่ในเรือน
เปรียบดังเพื่อน	ร่วมตาย	อย่าหน่ายกัน
แม่ผิดบ้าง	พลังหน่อย	อย่าพลอยช้ำ
ให้ระกำ	ช้ำจิต	คิดเห็น
ควรผ่อนลื้น	ผ่อนยาวยา	เข้าหากัน
ความผูกพัน	ฉันน่องพี	นีดีอย

(พระครูภิกษุที่วัดนุดูล วัดวชิราลงกรณ์วรวิหาร)



ឧបនគរណ៍ នរោត្តម្រាវជ្រ័យ ឬទីរួមឱ្យ

ຕາກົນຕື່ນ

ตากับตืน	อยู่กันมา	เสน่ห์สุก
จะนั่งลูก	ยืนเดิน	เพลินหนักหนา
มาวันหนึ่ง	ตื่นหะลึง	เอ่ยปรัชญา
ว่าตีนเมี๊ย	คุณแก่ตา	เสียจริงจริง
ตีนซวยพา	ตาไป	ที่ต่างต่าง
ตาจึงได้	ชมนาง	และสรรพสิ่ง
เพราะฉะนั้น	ดวงตา	จงประวิง
ว่าตีนนี้	เป็นสิ่ง	ควรบูชา
ตาได้ฟัง	ตีนคุยก้ม	ก็หมั่นไส้
จึงร้องบอก	ออกไป	ด้วยโถสา
ว่าทีตีน	เดินไปได้	ก็เพราะตา
ดูมรรค	เศษแก้วห衲ม	ไม่ตีน
เพราะฉะนั้น	ตาจึง	สำคัญกว่า
ตีนไม่ควร	จะมา	คิดดูหมิ่น
สรุปแล้ว	ตามีค่า	สูงกว่าตีน
หัวหานนินทร์	ตีนไปได้	ก็เพราะตา

ตีนได้ฟัง	ให้คั่งเค็น	แสนจะกรธ
วิงกระโดด	โผลไป	ใกล้หน้าผา
เพราะอวดดี	ดุยเบง	เก่งกว่าตา
ดวงชีว่า	จะดับไป	ไม่รู้เลย
ตาเห็นตีน	ทำเก่ง	เร่งกระโดด
ก็พิโธ	แกลังระงับ	หลับตาตาย
ตีนพาตาม	ถล่าล้ม	หังก้มเงย
ตกแล้วเหวย	หน้าผา	หังตราตีน

(พระบรมราชโองค์, พระเจ้าลิยา และ ฯ) 

มองแต่เงิดีเกิด

เข้ามีส่วน	เลวบ้าง	ช่างหัวเข้า
จะเลือกเอา	ส่วนที่ดี	เข้ามือญ
เป็นประโยชน์	โลกบ้าง	ยังน่าดู
ส่วนที่ชั่ว	อย่าไปรู้	ของเขาเลย
จะหาคน	มีดี	โดยส่วนเดียว
อย่ามัวเที่ยว	คันหา	หมายเอ่ย
เหมือนเที่ยวหา	หนวดเต่า	ตายเปล่าเลย
ฝึกให้เคย	มองแต่ดี	มีค่านจริง

(ພັນຍາສົກົງ)

“อย่าอวดดีกันนักเลย

เพราะเราเป็นแต่เพียงเม็ดฝุ่นเล็กๆ....

ในจักรวาลเท่านั้น”

ໂທສະ

ໂທສະ ເປີຍນໝອນໄພ ເພາຈີຕໃຈໃຫ້ອັນພລ່ານ
 ໂທສະ ເປີຍນໝອນໄພ ເພາກຮງານໃຫ້ເສີຍຫາຍ
 ໂທສະ ເປີຍນໝອນໄພ ເພາມືຕຣສຫາຍ ກລາຍເປັນສັຕຽ
 ໂທສະ ເປີຍນໝອນໄພ ເພາອາຍຸຢືນຍາວໃຫ້ສັນລົງ
 ໂທສະ ເປີຍນໝອນໄພ ເພາອກ ຕກນຮກໃນທັນທີ

(ພຣອາຈາຣຍົກວິລ ສຸ່ງລູ້າຖຸ)



ຄວາມໂກຮນ

ມືອະໄຣ	ນໍາໂກຮນ	ອຍ່າໂທະເຂາ
ຕັ້ງໂທະເຮາ	ວ້າໃຈ	ໄມ່ເຂັ້ມແຂງ
ເຮືອງນໍາໂກຮນ	ແມ້ວ່າ	ຈະມາເຮັງ
ຄ້າໃຈແຂງ	ເໜືອກວ່າ	ໜະນະມັນ

ໄພຣີ່ຍາ

ຮີ່ຍາ	ເພຣະເຂົດີ	ທັນໄມ້ໄດ້
ຮີ່ຍາ	ເພຣະນໍ້າໃຈ	ໄມ່ເກື້ອນນຸ່ນ
ຮີ່ຍາ	ເພຣະອາມາຕ	ຂາດກາຮຸ່ງ
ຮີ່ຍາ	ເພຣະຂາດບຸ່ງ	ຖຸນເມຕຕາ
ຮີ່ຍາ	ພາຈີຕ	ດິດແຕ່ວຸ່ນ
ຮີ່ຍາ	ແຮງດຸນ	ຖຸນອິຈຈາ
ຮີ່ຍາ	ພາຈີຕ	ດິດມາຮຍາ
ຮີ່ຍາ	ສາຮັນ	ມັນທຳລາຍ
ຮີ່ຍາ	ພາໃຈ	ໃຫ້ໂສໂຄຮກ
ຮີ່ຍາ	ທຳໂລກ	ໃຫ້ລົບຫາຍ
ຮີ່ຍາ	ພາຈີຕຄນ	ວນວຸ່ນວາຍ
ຮີ່ຍາ	ດຶອມາຮັຍ	ທຳລາຍຄນ
ຮີ່ຍາ	ພາເໜຸ	ໃຫ້ເກີດທຸກໆ
ຮີ່ຍາ	ໄມ່ມືສຸຂ	ທຸກແໜ່ງໜນ
ຮີ່ຍາ	ເຂາເຮົ່າຮ້ອນ	ນອນເພາຕນ
ຮີ່ຍາ	ມືດມນ	ກັ້ງວລິຈ
ຮີ່ຍາ	ໄມ່ເຄຍໃຫ້	ໄຄຮມືສຸຂ
ຮີ່ຍາ	ມືແຕ່ທຸກໆ	ທຸກສົມຍ
ຮີ່ຍາ	ມືແຕ່ທາງ	ສ້າງບຣລັຍ
ຮີ່ຍາ	ດຶອໄພ	ປະລັຍກັລົງ

(ຈາກ ວາຮສາຮສາມມຸ່າ ເລີ່ມທີ ๑๔๓)

ผีร้าย ๖ ตัว

ผีที่หนึ่ง

ไม่ชอบกิน

ผีที่สอง

ไม่รักบ้าน

ผีที่สาม

ไม่ละเว้น

ผีที่สี่

หนีไม่พ้น

ผีที่ห้า

สารพัด

ผีที่หก

มีหังสิ้น

ชอบสุรา

ข้าวปลา

ชอบเที่ยว

รักลูก

ชอบดู

บำรุงลับ

คบคนชั่ว

อาญา

ชอบเล่นม้า

ถัวโป

เกียจคร้าน

หลก

เป็นอาจิน

เป็นอาหาร

ยามวิกาล

รักเมียตน

การละเล่น

ละครโขน

มีวักบูโร

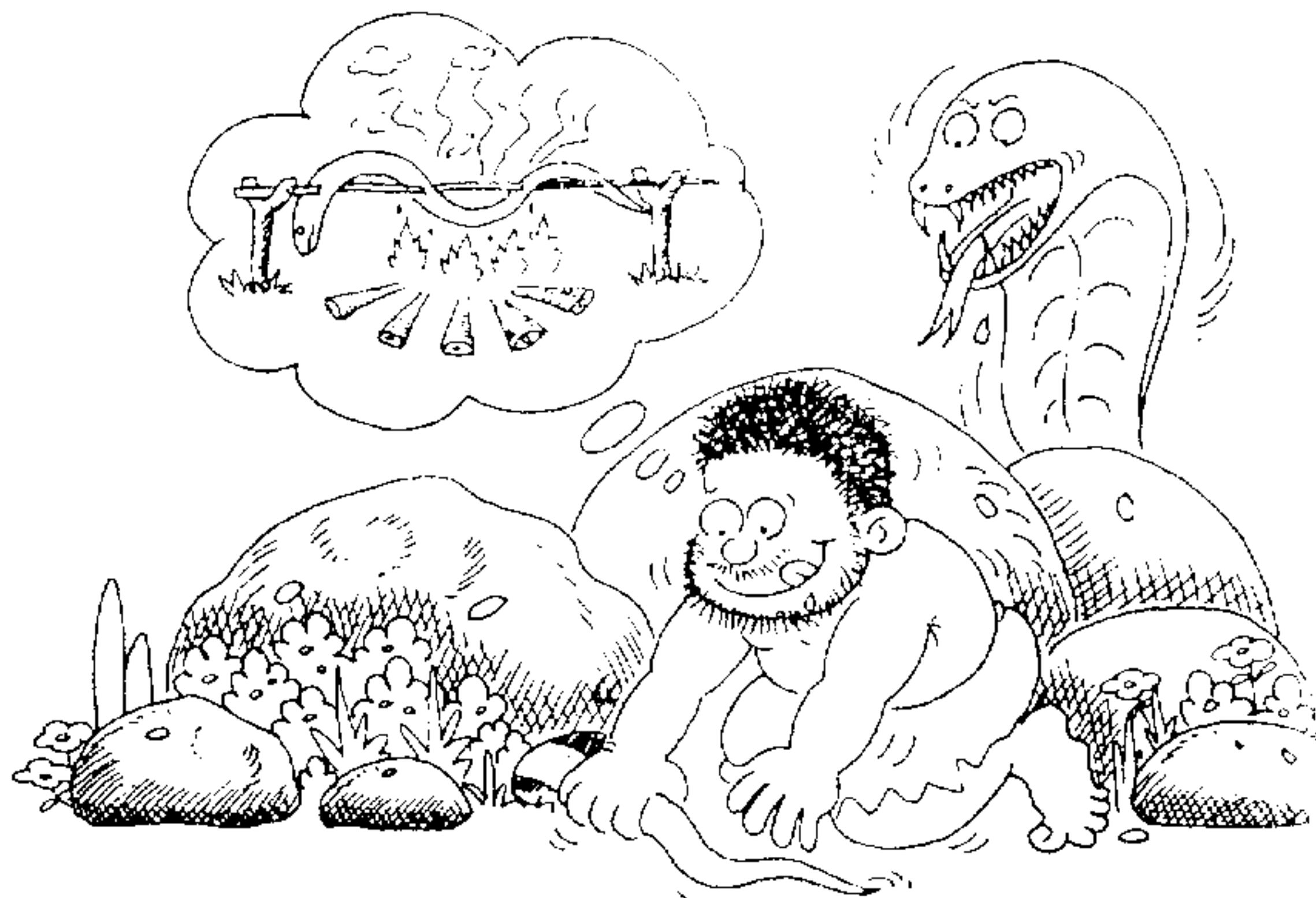
ตราแผ่นดิน

กีฬาบัตร

ไฮโลวสิ้น

การทำกิน

อัปเปรี้ยวอย



ภาพโดย พระประสงค์ บริบูรณ์กุล

โหน ๖ ประการของสุรา

อันสุรา เมรัย ไครเสพติด

พาชีวิต มีเดมน จนฉิบหาย

หนึ่ง สินทรัพย์ ของตนนั้น พลันวอดaway

สอง อาจตาย ด้วยทางเล่า เพราะความมา

สาม เจ็บป่วย ด้วยโรค พยาธิ

สี่ คนดำเนิน นินทา พาอื้บเจา

ห้า หน้าด้าน หนักหนา เวลาเมา

หก โง่เขลา ปัญญาหด หมดลิ้นเยอ





lokale ในวัด

สร้างกุศล	ปันเหล้า	ไม่เอานะ
ควรจะละ	ให้ขาด	ประการสั่ง
ดีมสุรา	ยาเม颊	อาบูญบัง
มันนำชัง	เหลือฝืน	ถ้าขึ้นมา
เป็นชาวพุทธ	ควรถือ	คือสัจจะ
ควรรักษา	บางอย่าง	ในบางที่
ในเขตวัด	พุทธสถาน	ตามเจติย์
ไม่ควรมี	สิงชัว	เรื่องมัวเมา
		(ตัดหนอนน้ำดูน้ำ จ.ระยอง)

เลือดชัวที่มีอยู่ในน้ำสุรา

- | | | |
|--------------|-------------|------------|
| ๑. เลือดหมา | ๒. เลือดหมู | ๓. เลือดงู |
| ๔. เลือดเสือ | ๕. เลือดลิง | ๖. เลือดนก |

โภชนา含-บุหรี่ (๑)

สุรา	บุหรี่	เป็นผีกินคน
ทำให้	ยากจน	เป็นคนเหลวไหล
ทรัพย์สิน	ฉันหาย	ร่างกายเป็นแก้
ได้รับ	เสียได้	สนายจringอย
		(หลวงพ่อสันนาทกิกขุ)

โภชนา含-บุหรี่ (๒)

ปัญญาชน	รู้ดี	บุหรี่เหล้า
นำโรคเข้า	ร่างกาย	ตายผ่อนส่ง
เหตุไถ่	ใจลีม	ดีมสูบลง
หรือว่าปลง	แล้วทุกอย่าง	ตายช่างมัน

(นพ อนัตตา)

ปัญหาน่าคิด

สูบบุหรี่	สูบทำไม	ใครตอบได
โปรดตอบให้	หายพะวง	สันสังสัย
สูบเป็นยา	สิ่งจำเป็น	สูบเล่นไฟ
หรือสูบให้	อิมເອມໂອໜູ້	ໄກຈາ
หรือสูบเพรา	ເສພຕິດ	ຈົຕິພ່າຍແພີ
เป็นຫາສະກັ	ความอยากเพิມ	ເຕີມຕັ້ນຫາ
หรือสูบเพรา	ສັງຄມ	ນິຍມພາ
เป็นປັງຫາ	ນໍາຄິດ	ພືນິຈເອຍ

(นพ อนัตตา)



สูบบุหรี่ ?

สูบบุหรี่	มีแต่	จะดอยบัน
thon อายุ	ให้สั่น	นั่นแน่ๆ
กำลังจิต	ถูกตัดรอน	ให้อ่อนแอ
เพราะต้องแพ้	แก่ความเงี่ยน	รายเตียนไป
ต้องเสียทรัพย์	บุหรี่ดี	ยิ่งมีค่า
เดือนก้าวๆ	เงินร้อยๆ	ผลอยกษัย
น้ำเสียงเครื่อง	คลอเคลต	เหม็นແย়ไป
เอกสารวันไฟ	رمปอด	ยอดอันธพาล
เป็นผู้ใหญ่	นำเด็กให้	สูบบุหรี่
ให้พวกรด	หัวเราะคน	ควรสองสาร
แล้วเกิดมา	ทำไม่กัน	มันป่วยการ
หลงล้างผลาญ	ตัวเอง	เก่งสุดใจ

(พุทธศาสนา กิติกุช)

โทษของบุหรี่

โทษบุหรี่	น้ำเชร์	มีผลอย่าง
จะเอ่ยอ้าง	มาให้ดู	พอร์ทีน
หั้งพ่นควัน	และดูดไฟ	ไม่จำเป็น
ถูกเสือเย็น	กัดเรากลืน	ทุกคืนวัน
ต้องเสียทรัพย์	จึงได้มัน	นั่นเรื่องแรก
หาโรคแทรก	ใส่ตัว	ชั่วมหันต์
ปอดสกปรก	เห็นชัดๆ	เพราะอัծคัน
อิกหั้งฟัน	ก็ดำเน	ระยำจริง
กินอาหาร	กีรุรรถ	ไม่หมดหัว
เพราะบุหรี่	นี้ชัว	พิชมันสิง
อย่าเป็นทาส	อย่าประมาท	อย่าประวิง
ชรั่งมันทึ้ง	แล้วไม่ต้อง	มองต่อไป
เข้าสังคม	กีพ่นควัน	กันให้มั่ว
คนเข้าเมือง	กันทัว	เก๊ที่ไหน
เคยเผาบ้าน	เผาเมือง	เรื่องมีไว้
อ้างมาให้	คิดถูก	ชีพวาระ
นิโคติน	พิชร้าย	ในบุหรี่
น้ำงบก้าวฯ	ยาดี	ช่างโฉดเชลา
หาของชัว	ใส่ชีวิต	ผิดไม่เบา
อย่าໂกรธเรฯ	เตือนห่าน	เพราะกันเอง
วิธีงด	นั่นง่าย	ถ้าใจถึง
ชรั่งมันผึ่ง	ไม่ແຍແສ	นีແຫລະເກົ່ງ
หรือจะลด	ວັນລະມານ	ເລືອກດູເອງ
เสือเย็นเจঁ	ສິນຖານ	ໜມດີພິບເອຍ

ยาสเปติด

ใบกระห้อม	กัญชา	ชี้ยาสูบ
ตัวชีดซูบ	เป็นบ้า	ดูน่าขัน
แอล, เอส, ดี	หลอนประสาท	อนาคตครั้น
ยาขยัน	แอลวิตามิน	กินแล้วพัง
ไฮโรอีน	มอร์ฟีน	และยางผิ่น
แม็พระอินทร์	ริสูบเล่น	เป็นพระสังข์
เชคโคนา	เหล้าเหล้ง	หมัดแรงพลัง
จิตถอยหลัง	คิดช้า	และมัวเมะ
ยาสเปติด	มีพิษร้าย	ทำลายตัว
จงอย่ารับ	มาใส่ไวร์	ในกระเบ้า
เครหลอกกลอ	ให้ชิมดู	อย่าหูเบา
ขอพวงเรา	จงต่อต้าน	ประหารมัน
ติดแล้วแยก	แน่นอน	ตายผ่อนส่ง
คนที่หลง	เรียกว่าเซย	คนเยี้ยหยัน
จงหันกลับ	รับธรรมะ	มาใช้กัน
โลกนี้พลัน	สดใส	ชีพใหม่เมย

(คริม สิกธิไส)

ใกล้เกลือกินด่าง

อยู่ใกล้เกลือ	กินเกลือ	มีดอ้าง
อยู่ใกล้ด่าง	กินด่าง	กีเมาสม
อยู่ใกล้เกลือ	กินด่าง	ไม่น่าชม
อยู่ใกล้ด่าง	กินเดิน	สั่นราดา

(วัดหนองป่าพง)

เลขเด็ดวันนี้...?

หยุดสูบบุหรี่ ๑ วัน	ประยัด	๒๐	บาท
หยุดสูบบุหรี่ ๑ เดือน	ประยัด	๖๐๐	บาท
หยุดสูบบุหรี่ ๑ ปี	ประยัด	๗,๒๐๐	บาท
หยุดสูบบุหรี่ ๕ ปี	ประยัด	๗๖,๐๐๐	บาท
หยุดสูบบุหรี่ ๑๐ ปี	ประยัด	๗๙,๐๐๐	บาท
หยุดสูบบุหรี่ ๑๕ ปี	ประยัด	๑๐๘,๐๐๐	บาท
หยุดสูบบุหรี่ ๒๐ ปี	ประยัด	๑๔๔,๐๐๐	บาท

“มาชี้เงินเดือนให้กับตัวเอง ด้วยการประยัดเติด”

“ลงทางเสียเวลา ลงติดยาเสียอนาคต”

(ได้สกิติมาจาก ว.ค.พะนคาว)

เราทำอะไรอยู่

คืนวันเพล้นล่วงพื้น	เราไป
เออนี่เราทำอะไร	อยู่นี่
ผิดชอบชั่วดีใจ	คิดก่อน ทำๆ
หรือปล่อยคืนวันลี้	ห่อนได้ทำอะไร

(คริสวัช ไซยรัช)

ยังไม่สาย

ชีวิตรีสาระขณะนี้	ยังไม่สายเกินที่จะแก้ไข
แม้ชีวิตรีสื่อสารเพียงใด	ควรภูมิใจที่ได้ทำดีทัน
มีคนเห็นหรือไม่เป็นไรเล่า	ควรเลือกเอาความดีที่สร้างสรรค์
มีคนเห็นหรือไม่ไม่สำคัญ	ใจเรานั้นรู้ว่าดีเท่านี้พอ

วิทยาลักษณ์

ปัจมีวิทย์

พึงเร่งรีบ

ต้องชวยยัน

ใช้ปัญญา

มัชณิมวัย

พึงตั้งหน้า

อย่าร่วนเร

พึงตั้งตน

ปัจฉิมวัย

หากสิบกว่า

สั่งวรใจ

เป็นอาจินต์

อายุขัย

ขวนขวย

หมั่นเพียร

เรียนให้รู้

อายุได้

ทำกิจ

เที่ยวเตร่

ในสัมมา

อายุขัย

พึงศึกษา

ให้ใกล

ปฏิบัติ

หนึ่ง-สามสิบ

การศึกษา

เรียนวิชา

เป็นครูคน

สามสิบกว่า

เพื่อมรรคผล

จะเลี้ยคน

เป็นอาจินต์

เขตชรา

เรื่องธรรมศิล

จากมลพิน

วัฒนา

อันวัគวาย

มีราคา

หั้งตับไถ

เกลือหาลิ่น

ผิดคนชั่ว

ร่างจำดิน

จะเหลือเพียง

ให้ประชา

ตายดีน

ค้าขาย

ไส้อ่อน

สิ่นค้า

ตัวตาย

สิ่นชาติ

ความชั่ว

“ดำเน่น”

ไม้สักค่า

นายทรัพย์สิน

หนองมากิน

พร้าวโอลชา

มลายสิน

ศาสนा

กล้าโลกา

เป็นประจำ

(อัคคานาโพ)

สมบัติแท้

อันทรัพย์สิน

อิกเงินหอง

เป็นสมบัติ

จะต้องผ่าน

ส่วนความดี

ถึงตัวแก่

จะสถิต

ชนหั้งหลาย

ถินฐาน

ไร่นา

ติดตัว

จากกัน

มีศีลสัตย์

กายดับ

ติดเน่น

สรรเสริญ

และบ้านช่อง

มหาศาล

ได้ช่วงกาล

ในวันตาย

สมบัติแท้

ไม่ลับหาย

แทนร่างกาย

เจริญพร

หัวใจคนแก่

ปฏิบัติธรรม

บำเพ็ญทาน

คนเอาใจ

ใช้ของเก่า

นั่งนานๆ

สรรค์นิพพานเป็นที่สุด

คนรู้ธรรมะ

คนเมืองธรรมะ

ชอบอาชนະผู้อื่น

ชอบอาชนະตนเอง

(เกรเด้น)

วัชรีจักรแห่งชีวิต

คนกินสัตว์	สัตว์กินพืช	ยิดชีวิต
พิชมีสิทธิ์	กินดิน	ลิ้นลงสัย
ความหมุนเวียน	เปลี่ยนมา	นำกินใจ
ว่าทำไม่	พึ่นดิน	กลับกินคน

(ภาษาบันถือไทย)

คลื่นทะเล-คลื่นชีวิต

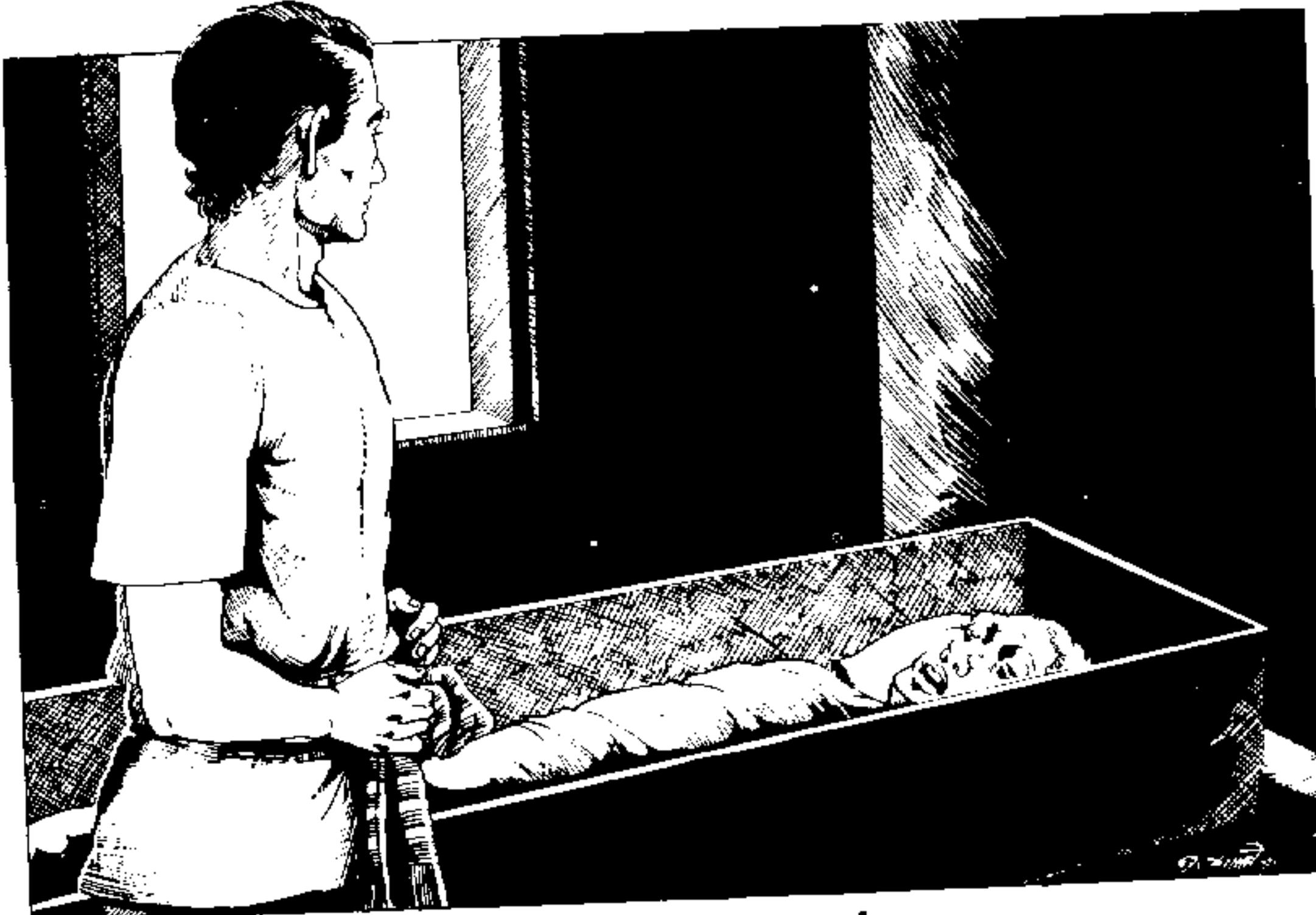
คลื่นทุกคลื่น	มีฝั่งหยุด	เป็นจุดหมาย
แล้วละลาย	นายไป	ในฝั่งนั้น
ชีวิตนี้	มีจุดหมาย	ตายเหมือนกัน
ไม่แปรผัน	เป็นอื่น	เหมือนคลื่นเคย

(วัดแหลมดิน เกาะสมุย)

โภกนีอนนิจัง

เมื่อตอนเช้า	เช้าชีน	ระรื่นรถ
พอสายหมด	ลมล้ม	ลงดับขันธ์
เมื่อตอนสาย	ได้สนุก	สุดสุขครั้น
พอป่ายพลัน	ชีวาราม	ลงขาดรอง
เมื่อตอนบ่าย	รายล้อม	พร้อมหน้าญาติ
พอเย็นขาด	ชีวาราม	ลงพาดหมอน
เมื่อตอนเย็น	เล่นสนุก	ไม่ทุกข์ร้อน
พอค่ำมรณ์	มัวมิด	อนิจัง

(จากหนังสือ "เกียนใจ")



ความจริงของชีวิต

AS I AM NOW, ONCE WAS HE.
AS HE IS NOW, I WILL BE.

เมื่อยามฉัน	เป็นอยู่ไซร์	ในบัดนี้
แต่เดิมที่	เขาก็เป็น	เหมือนเช่นฉัน
เมื่อยามเขา	นอนอยู่ไซร์	ในlongนั้น
ไม่ซ้ำพลัน	ฉันจะเป็น	เช่นเขาอย

(หลงพ่อปัญญาณทะ, ถ้าศรั้งเป็นบุหรือกรองไทย)

ชีวิตคน ๑๐ วัย

๑๐ ปี อาบน้ำป่านาครา.....	๒๐ ปี เว้าสาวบ่เบือ
๓๐ ปี เสือสู้ทุกห่า.....	๔๐ ปี ลาเมือก่อนໄก
๕๐ ปี ไปนากลับมาหอดหุย.....	๖๐ ปี เปาขลุยบ่ตั้ง
๗๐ ปี เดินทางบ่ตรง.....	๘๐ ปี ลงเดินบ่นได้
๙๐ ปี ชี้ไอลบ่สู้.....	๑๐๐ ปี ใช้กีตาย บ่ใช้กีตاي

เกิดแล้วต้องตาย

มัจฉราช	นายเรอา	เอาไปแน
เว้นเสียแต่	เร็วซ้า	อย่าส่งสัย
คืนและวัน	พลันดับ	ล่วงลับไป
เราก็ใกล้	ป้าซ้า	มาทุกวัน
เกิดเป็นคน	พันความตาย	ไม่ได้แน
สิงอื่นแปร	แต่ความตาย	ไม่แปรผัน
ล้วนเมจิตร	ผิดแยก	แตกต่างกัน
เร็วซ้านั้น	กรรมลิขิต	ขัดเสื่นมา
ครั้นเมื่อตาย	กลยยร่าง	เป็นเด็กผง
ถูกผึ้งลง	ในดิน	สิ้นสังขาร
ชีวิตพลัน	บรรลัย	ไรราชา
พสุธา	ตามกลบ	ลบร่างเลือน
อันความตาย	นั่นเมี่น	แต่คนที่
สร้างความดี	ไว้เป็นรอย	ยามคล้อยเคลื่อน
โลกจารึก	ตรีกตรึง	คงนึงเตือน
เหมือนกับเดือน	วันเพ็ญ	เด่นฟ้าไกล
ถ้าทำชั่ว	มั่วสุม	คนรุ่มต่า
คนนินทา	ว่าไม่มั่ง	พังไม่ไหว
ล้วนชีพต้อง	ไว้ชื่อ	เลื่องลือไกล
เรียกว่าไม่	เสียกำเนิด	เกิดเป็นคน

(พระอาจารย์ร้อยใจ เป็นผู้ทรงจำ)

มีอเปล่า

เมื่อเจ้ามา	มีอะไร	มาด้วยเจ้า
เจ้าจะเอา	แต่สุข	สนุกใจน
เมื่อเจ้ามา	มีอเปล่า	จะเอาอะไร
เจ้าก็ไป	มีอเปล่า	เหมือนเจ้ามา



เกิด	แก่	เจ็บ	ตาย
หนี	ไป	ไม่	พ้น
หลบ	ชาย	ทุก	คน
ไม่	พ้น	ความ	ตาย

(อมร แม่สุวรรณ อุดรยາ)

เกิดมาหั้งที่
จะตายหั้งที่

จะเอาดีให้ได้
จะฝากดีเอาไว้

ผีแข่งคำ

คนแข่งคำ

ทำให้ชวย
ทำให้รวย

ผีชมคำ

คนชมคำ

បុគ្គលិកតំបន់ជាមួយ និង រាជរដ្ឋបាល

๑. ยังไม่ปราศจากความทะยานอยากในการทั้งหลาย
 ๒. ยังไม่ปราศจากความทะยานอยากในกาย
 ๓. เป็นผู้ไม่ได้ทำความดีไว้ ไม่ได้ทำกุศลไว้
 ๔. มีความสังสัยเดติ่อบแห้งในพระสัทธรรม

บุคคลที่ไม่ถูกสั่นด้วย ๕ จำพวก

๑. เป็นผู้ประศจากความทobyานอยากในการทั้งหลาย
 ๒. เป็นผู้ประศจากความทobyานอยากในกา
 ๓. เป็นผู้ทำความดีไว้ ทำกุศลไว้
 ๔. เป็นผู้ไม่มีความสงสัยเคลื่อนแคลลงในพระสัทธรรม

(พระไตรปิฎก เล่มที่ ๔๑ ช่อที่ ๑๙๔)



คากาดับส์งขาวร

สิ่งปัจจุบัน	ทั้งหลาย	ไม่เที่ยงหน่อ
มันเกิดก่อ	ตามน้ำที่	มีสังขาร
แล้วก็ดับ	เป็นธรรมชาติ	ตามอาการ
ไม่อยู่นาน	มันเป็น	เช่นนี้แล
สังขารกลุ่ม	นี้หน่อ	ก็เหมือนกัน
จะสิ้นสุด	ลงในวัน-	นี้เป็นแน่
ไม่มีใคร	เกิดหรือตาย	มีได้แต่
สังขารเท่านั้น	มันจะดับ	โดยธรรมชาติ
ความสงบ	มีเพราะดับ	แห่งสังขาร
มันดับเย็น	เป็นนิพพาน	สิ้นสังสาร
นามรูปนี้	ดับวันนี้	เป็นกิริยา
ไม่มีเชื้อ	กลับมา	เกิดอีกแล

(ພັກຫາສົກຂູ)

“ตีคุนหาม - สามคนแท้ - หนึ่งคนนั่งแคร์ - สองคนพาก”

คำศัพท์	ความหมาย	ตัวอย่างประโยค
จงมองโลก	ให้เห็น	เป็นความว่าง
มีสติ	ทุกทาง	ที่เคลื่อนไหว
ถอนความเห็น	เป็น “ตน”	ให้พ้นใจ
มัจจุราช	จักไม่	มองเห็นแล้ว

(ນພ ອນັຕຕາ)

ปิดหน้าข่ายขวา	ปิดตราสหงษ์ข้าง
ปิดปากเสียงบ้าง	จะนึ่งนอนสบายนะ



ให้....อะไร

ต้นไม้มีให้	ความร่มรื่น	แก่ทุกชีวิต
นกตัวนิด	ให้เสียงเพลง	แก่โลกหล้า
ดอกไม้น้อย	ยังให้ความ	ชื่นปานตา
แมต้นหญ้า	กิยังให้	อ็อกซิเจน
แล้วตัวเรา	เกิดมา	ในโลกนี้
ทำสิ่งดี	อะไร	ให้โลกเห็น
กินอาหารเยียรดิ	เท่านั้นหรือ	ที่ทำเป็น
ไม่ดีเด่น	กว่าบรรดา	ต้นหญ้าเลย

(บทกลอนและภาพโดย พระบรมวงศ์ ปริบุญโภค)

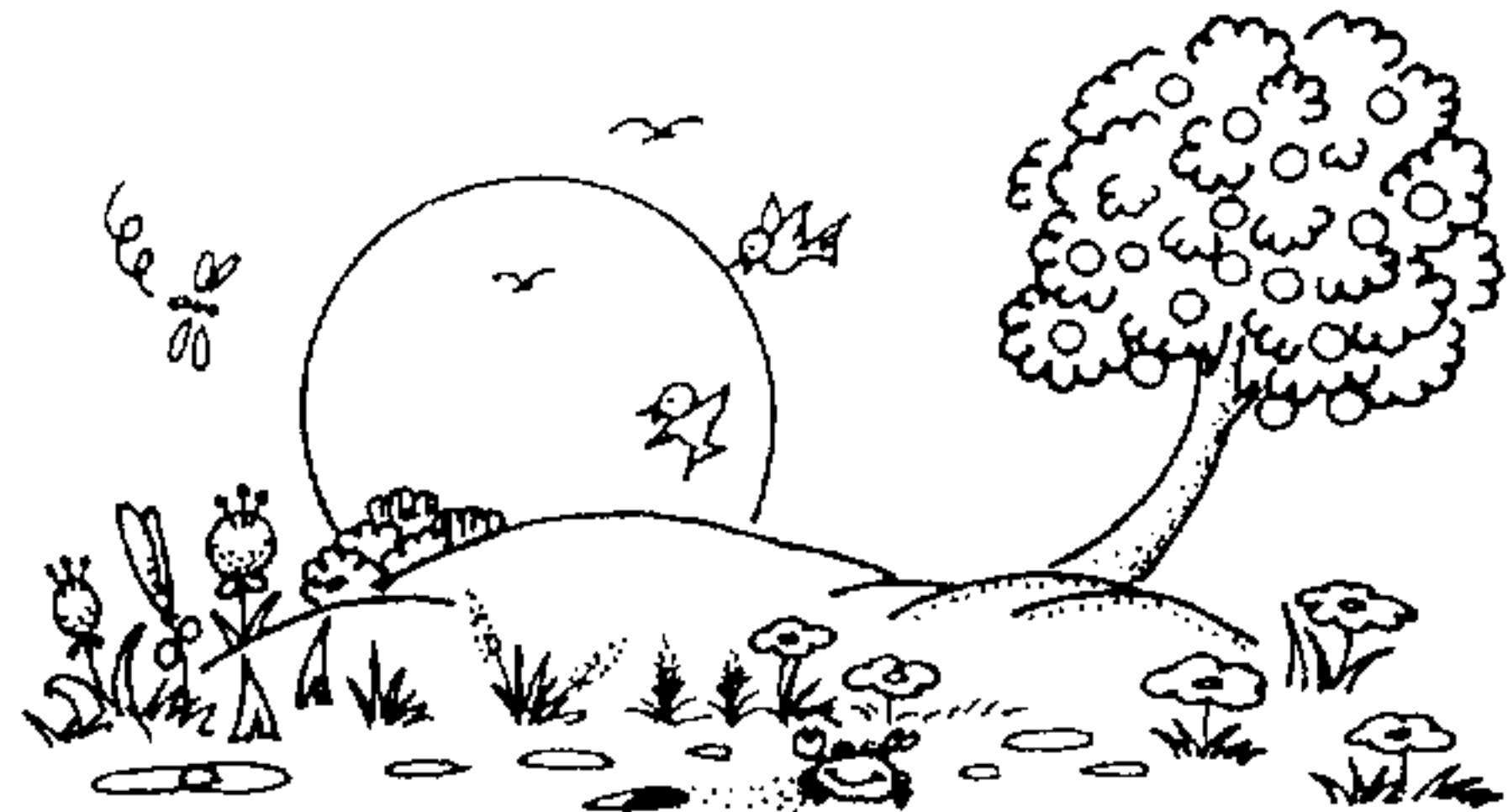
พรพรรณมุ่ไม้	โตได้	วันละนิด
อันความงาม	พาจิต	คนสดใส
ก่อนเหี่ยวแห้ง	หมู่แมลง	ยังชีนใจ
ดูดเกสร	ร่อนไป	เลี้ยงรองรัง
อันคนเรา	เกิดมาอยู่	คู่กันโลก
มีทุกชีวิต	โรคภัย	ตายลงผ้าง
ก่อนจะดับ	ลับโลกไป	เพระกาวยังพัง
ควรปลูกฝัง	ดีไว้	ให้โลกชุม

(ภาษา)

* * * * * * * * * * *

มา ดีมี	คุณธรรม	ประจำจิต
ดี จะติด	ต่อตั้ง	เมื่อยังอยู่
ไป ดีมี	คุณธรรม	คำเชิดชู
ดี จะอยู่	แบ่งภาค	เมื่อจากไป

(วัดเขาก้อน อรัญประเทศ)



ต้นไม้มีพูด

ข้ารักคน	ที่เข้า	เอาใจข้า
ข้าจึงมา	ชุมชน	ปากคลุมเข้า
เมื่อเข้าช่วย	รักษา	ข้าให้เงา
เกิดลำเนา	ร่มรื่น	ต่างชีนใจ

(วัดอุโมงค์ เชียงใหม่)

คำเตือนพระ จากปัญญาชน

<u>นวช</u>	หลอกหลวง	ถ่วงศาสน์	ให้ปราศศรี
<u>เป็น</u>	สมี	ฝากกาย	ภายในสัมภ์
<u>พระ</u>	วินัย	มีได้ใส่	ใจดีรัง
<u>ไม</u>	เสริมสัง	หลักธรรม	คำสอนเลย
<u>มี</u>	แต่ค้อย	คร่าฉุด	พุทธวิชา
<u>ศีล</u>	กร่อนขาด	หมดข้อ	พ่อทำเลย
<u>ก</u>	เพื่อผล	คนหวัง	ดังที่เคย
<u>สึก</u>	“ເດືອະເວັຍ”	คนใจหิน	สันย่างอาย

(อมร จำสุวรรณ อุบลฯ)

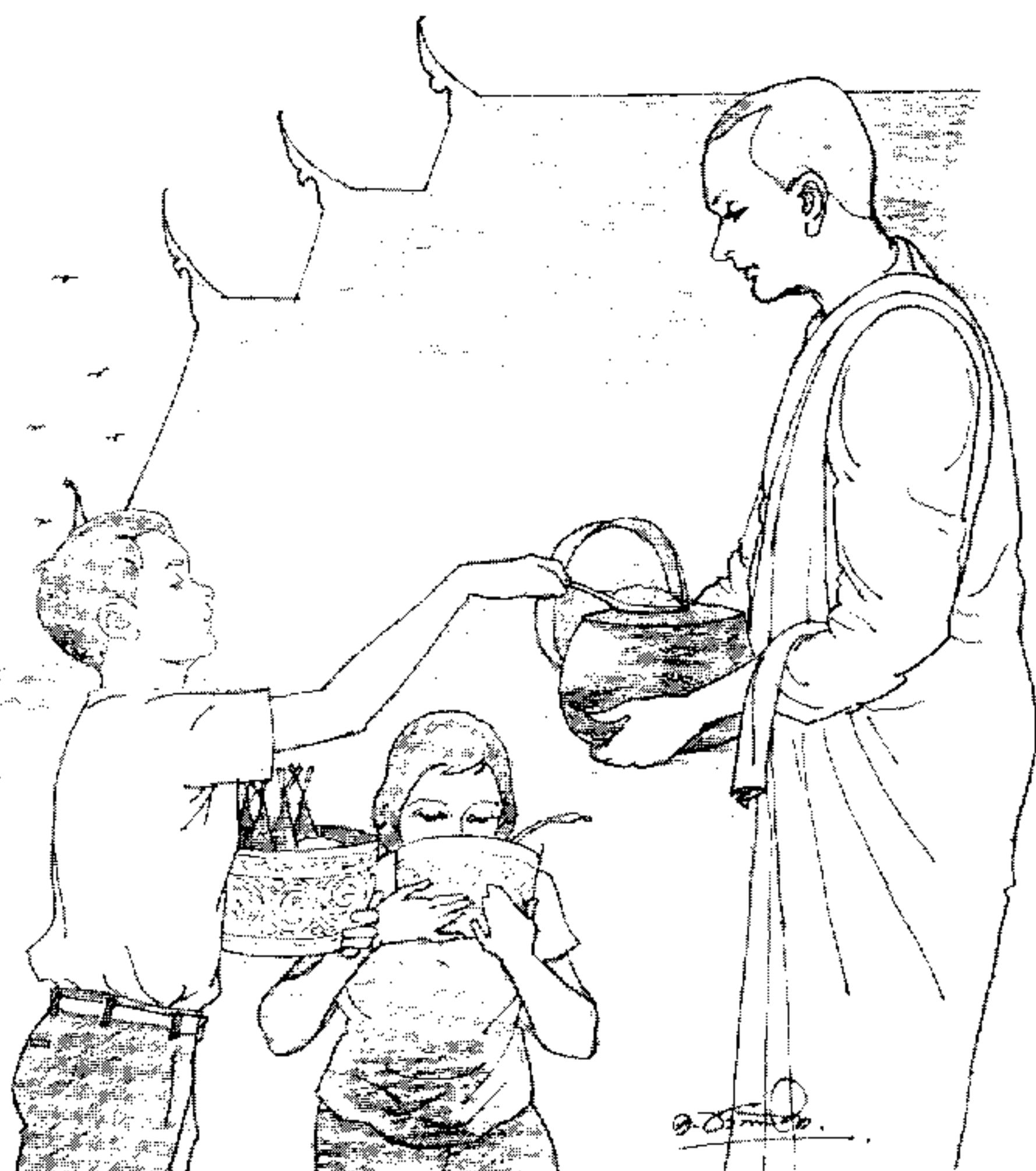
มองตน

โลกภายนอก	กว้างไกล	ใครๆ ก็รู้
โลกภายใน	ลึกซึ้งอยู่	รู้บ้างใหม่
จะมองโลก	ภายนอก	มองออกไป
จะมองโลก	ภายใน	ให้มองตน

พูดจริง ทำจริง

<u>พูด</u> แล้วอย่าเล่นลี้น	คำลง
<u>จริง</u> สิงคำหั้งปวง	หัวหน้า
<u>ทำ</u> คุณอย่าเพื่อหวง	คุณที่ ทำนา
<u>จริง</u> เถิดทุกสิงถ้า	เลือกแล้วก่อนทำ

(วัดเขาน้อย อรัญประเทศ)



วัด - พระ

อันอาราม	งามดี	ต้องมีพระ
หากโยมลง	ส่งข้าว	ก็เศรษฐม่อง
เช้าไม่เห็น	เพลลับ hairy	ไม่มามอง
พระคงต้อง	อยู่ไป	ไม่ได้นาน
ออกพรรษา	ห่านคงสา	สิกขานบท
วัดก็อด	พระอยู่	คุวิหาร
ขืนบำเพ็ญ	ต่อไป	ไม่ได้นาน
โบสถ์วิหาร	ก็คงร้าง	ห่างพระเดน

ପ୍ରକାଶକ

ศีลข้อหนึ่ง	นั่นหนา	ห้ามมาสั่ตว์
สารพัด	น้อยใหญ่	ในพื้นหล้า
หังไม้มี	กรองเกลียด	เบียดกายา
ควรเมตตา	กันไว	ให้ยืนนาน
ข้อสองห้าม	ลักษร์พย	แม้อับสิน
จงหาภิน	สุจริต	คิดสร้างฐาน
หังงานค่า	งานหาส	ราชการ
อย่าชุมชน	นอกบุท	ผิดกฎหมาย
สามอย่าผิด	ลูกเมีย	ให้เสียตักดี
จงมั่นรัก	เฉพาะคู่	อย่าตูไหน
อย่าเล่นซุ้ย	รักหลอก	อย่านอกใจ
คุ่ของใคร	ควรถือ	ซื่อตอกัน
ข้อที่สี่	ห้ามพูดปด	ทำลดเลี้ยว
อย่าทำเบี้ยว	ไฉเช	ให้เห็น
ควรซื่อสัตย์	ถือคำ	เป็นสำคัญ
อย่าแปรผัน	ย้อนยก	กลอกไปมา
ห้าห้ามดีม	น้ำมา	เผาชีวิต
ระวังจิต	นำตน	พันโหสา
มีสติ	เป็นกับตัน	หันนาวา
สุธรรมชาติ	ใส่สต	ก่อนปลดปลง
ศีลห้านั้น	เป็นหลัก	ควรรักษา
ภายใน วาจา	งามเหมาะ	เพราะศีลสั่ง
คนมีศีล	สุขสันต์	ชีพมั่นคง
ไม่ต่ำลง	ทางชัว	กลัวอุบาย

คู่มือการสอนภาษาไทย

ศีลข้อหนึ่ง	นั่นหนา	เว้นม่าส์ตัว
สารพัด	น้อยใหญ่	ในพื้นหล้า
ไม่เบียดเบี้ยน	ย้าย	หรือบีชา
มีเมตตา	แกกัน	นั่นแหลระดี
ศีลข้อสอง	อย่าปองทรัพย์	ของผู้อื่น
เป็นพันหมื่น	มากน้อย	แม่สามสี
หักลักษณะ	วิ่งราว	เข้าไม่ตี
พากเรานี้	ควรเลี้ยงชีพ	ด้วยสัมมาฯ
ศีลข้อสาม	เว้นกาม	เตลไถล
ผัวหรือลูก	เมียใคร	ไม่ไว้หน้า
ทำม้วชัว	ชัวตា	เข้าตำรา
จึงควรมา	ระวัง	ตั้งมะโน
ศีลข้อสี่	เว้นพูดปด	ทำลดเลี้ยว
ทำปากเบี้ยว	เรื่องราว	เหม็นจาวໂລ
เรื่องนิดเดียว	เที่ยวคุยกะใหญ่	จะให้ໂຕ
องค์พุทธ	ห่านให้ถือ	ซื้อต่อ กัน
ศีลข้อห้า	เว้นสรา	ยาเสพติด
ทุกชนิด	ถ้าใครลະ	จะสุขสันต์
เที่ยวกินสูบ	ตามเป้า	พัลวัน
สตินนั่น	คอยป้องปัด	ขจัดภัย
ศีลหั้งห้า	ถ้าใครมี	ดีเน่นแน่
ประเสริฐแท้	ทุกถิ่นฐาน	หรือบ้านไหน
หั้งญาติมิตร	ที่ซิดเชื้อ	จะเชื่อใจ
ชีวิตใส	สวายสุด	หมดเวรกรรม

เสียงพระธรรม

เสียงพระธรรม สิง灭ยา	ตามกระชับ คันดู	รับศึกษา รู้ดีชัว
เสียงพระธรรม ไม่ให้มัว	บอกอุบาย ยืดขันธ์	ทำลายตัว ทุกขันไป
เสียงพระธรรม เอาเจาคือ	บอกไว้	ไม่ยึดถือ
ล้วนหาใช่	รูปนาม	ตามหลงในล
เห็นหรือไม่	ตัวเรา	จงเข้าใจ
เสียงพระธรรม ให้รับรู้	ของเปล่า	เฝ้าอ้างอิง
เสียงพระธรรม ให้เราทิ้ง	ดังก้อง	ร้องให้หยุด
เสียงพระธรรม หังโถะ	ออกจากไฟ	ไปทุกสิ่ง
เสียงพระธรรม ไม่ให้พล่าน	วิงวอน	สอนความจริง
เสียงพระธรรม ให้เพียรดับ	โลกไป	ได้นิพพาน
เสียงพระธรรม ให้หน่ายหนี้	ให้ระงับ	ดับโลภ
เสียงพระธรรม ให้เผารดับ	โมฆะ	ควรประหาร
เสียงพระธรรม ไม่ให้พล่าน	ชี้แจง	แจ้งเหตุการณ์
เสียงพระธรรม ให้เพียรดับ	อยากได้	ไม่ยินดี
เสียงพระธรรม ไม่ให้หน่ายหนี้	พรำสอน	วอนบังคับ
เสียงพระธรรม ให้หน่ายหนี้	ขับมาร	สังหารผี
เสียงพระธรรม ให้ดับไฟ	ไม่หมายปอง	กองอัคคี
เสียงพระธรรม เห็นประจักษ์	ดีชัว	เกรงกลัวภัย
เสียงพระธรรม ให้ดับไฟ	อ่านชา	ประหลาดนัก
	ชัดยิ่ง	สิงสดใส
	มีฤทธิ์	ปลิดทุกข์ใจ
	คายพิช	จิตว่างเอ oy

อุปกรณ์การทำงานของพระพุทธเจ้า

มีศรัทธา.....	เป็นพิช
มีความเพียร.....	เป็นฝน
มีปัญญา.....	เป็นแก่และໄစ
มีหริ.....	เป็นอนไถ
มีใจ.....	เป็นเชือกซัก
มีสติ.....	เป็นผลและปฏิก

“เราคุ้มครองกาย คุ้มครองวาจา สำรวมในอาหารในห้อง
ย้อมกระทำการถอนหญ้าคือการกล่าวให้พลาดด้วยสัจจะ
ความสงบเสี่ยมของเราเป็นเครื่องปลดเปลือกกิเลส
ความเพียรของเรานำธุระไปเพื่อธุระ นำไปถึงแดนเกษตร
จากโยคะ ไม่หวานกลับมา ย้อมถึงสถานที่ที่บุคคลไปแล้ว
ไม่เคร้าโศก การไถนาเนื้นเราไถแล้วอย่างนี้ การไถนาเนื้น
ย้อมมีผลเป็นอมตะ บุคคลไถนาเนื้นแล้ว ย้อมพ้นจาก
ทุกข์ทั้งปวง”

(จากพระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๔ หน้า ๓๙๑)

“ความเพียรเป็นกิจที่ต้องทำในวันนี้
ครจะรู้ความตายแม้พรุ่งนี้”

“ผู้มีความเพียรมั่นคง มีชีวิตอยู่เพียงวันเดียว
ประเสริฐกว่าชีวิตตั้งร้อยปีของผู้เกียจคร้าน ไรความเพียร”

(พุทธจานะ)



ราชานีกกดน้อย

กลดหนึ่งคัน	นี้หรือ	คือปfragค์มาศ
มีเสือขาด	เปรียบที่นอน	อันอ่อนนุ่ม
มีมังห้อย	ย้อຍาน	ต่างม่านคลุม
มีนาตรอุ้ม	แขกเช่น	เป็นโรงครัว
มีจีวะ	แทนเครื่องทรง	อลังกการ
มีศีลพรต	เป็นมงกุฎ	หีสุมหัว
มีขันติ	เป็นพระชัชชรค์	มั่นกับตัว
ความดีชัว	คือราชการ	งานนานา

มีปัญญา	เป็นอัมมาตย์	อันปราดเปรื่อง
มีสติ	เป็นเครื่อง	ที่ปรึกษา
อาณาเขต	โดยรอบ	ขอบหนึ่งวา
คือพารา	ของเรา	ฝ่าครอบครอง
สมາธิ	ซึ่เป็นทรัพย์	นับแสนโกฐ
ความสันโดษ	เป็นเพชรนิล	ลินหั้งผอง
อีกซ้างม้า	วัวควาย	หั้งนายกอง
ก็คือของ	หีสี	ในเย่ำมา
เสียงจึงหรีด	คือตนตรี	ที่ขับกล่อม
อยู่พรั่งพร้อม	ข้างที่	พระเดษา
มีความว่าง	เป็นราชินี	ศรีราชา
อันว่าองค์	กษัตรา	คือตัวเรา
คงสุขจริง	สิงได	ไหนจะเปรียบ
แม้จะเหียบ	กับใคร	ไม่อายเข้า
ความสุขอื่น	หมื่นเสน	ไม่แม้นเรา
คงเป็นเจ้า	พารา	ครานี้เมย

(ไกรทอง ภู่วงศ์พิจิตร)

• • • • • • • • • • •

โยคี-โยคุย

เป็น“โยคี”	มีเพียร	เรียนฝึกจิต
อย่ามัวคิด	คุยเขื่อง	เรื่องหั้งหลาย
ให้ตัวภู	ตัวสู	เกิดมากมาย
คงจะได้	ชื่่องาม	นาม“โยคุย”

ความทุกข์เกิด

- ความทุกข์เกิดที่จิต
ความทุกข์จะไม่โผล่
ความทุกข์เกิดไม่ได้
- เพราะทำผิดเมื่อผัสสะ
 ถ้าไม่โง เมื่อผัสสะ
 ถ้าเข้าใจเรื่องผัสสะ

(พุทธาสภิกथ)

ประพุติธรรม

ประพุติธรรม	สำคัญ	อยู่ที่จิต
ถ้าตั้งผิด	มัวมอง	ไม่ผ่องใส
ถ้าตั้งถูก	ผุดผ่อง	ไม่มองใจ
สติใช้	คุณจิต	ไม่ผิดนา

(พระคำสอนไสภก)

สติ-ปัญญา

อารมณ์เกิดก่อนขึ้น	ปัจจุบัน
กระหบอยตันทะเกิน	เก่งกล้า
“สติ”ติดตามหัน	ทุกที
ประชิดกระซับหัวหน้า	เนื่องเข้าромรัน
“ปัญญา”เปรียบเทียบได้	หัวหลวง
สติสักด้อารมณ์ปวง	รับสู้
โปรดปรุหะลุหะลง	ศึกษา ถอยแล
ทิฐิเท่ากันธรุ	กิเลสร้ายหายสูญ

(พระวรคัสดี วรรคที่ ๒)

ทະເລາກົນອຍ່າງມີໜັກກາຣ

๑. อຢ່າໃຫ້ເຈັບຕົວ
๒. อຢ່າໃຫ້ເຈັບໃຈ
๓. อຢ່າໃຫ້ເສີຍຂອງ
๔. อຢ່າໃຫ້ເສີຍງານ

(พระเทพพินคลโมลี)

โทษผู้อื่น	แลเห็น	เป็นภูเขา
โทษของเรา	แลไม่เห็น	เห่าเส็นขน
ตดคนอื่น	เหม็นเบื้อ	เราเหลือทน
ตดของtan	ถึงเหม็น	ไม่เป็นไร

อันบ้านเรือน	ใหญ่โต	รโนฐาน
มีเสาหาน	หลายตัน	จึงหนไหว
เกิดเป็นคน	อยู่เดียว	กเปลี่ยวใจ
ต้องอาศัย	พวกพ้อง	พื่นองนา
จะหาใคร	เหมาใจ	หืนแล้ว
ตัวของเรา	ยังไม่	เหมาใจหนา
อนิจจัง	ทุกขัง	อนัตตา
รู้ส่วนหน้า	เสียก่อน	ไม่ร้อนใจ

ทุกข์สุขอยู่	ห์ใจ	มิใช่หรือ
ถ้าใจถือ	กเป็นทุกข์	ไม่สุขใส
ถ้าไม่ถือ	กเป็นสุข	ไม่ทุกข์ใจ
เรอやりได้	ความทุกข์	หรือสุขนา

• • • • • • • • • •

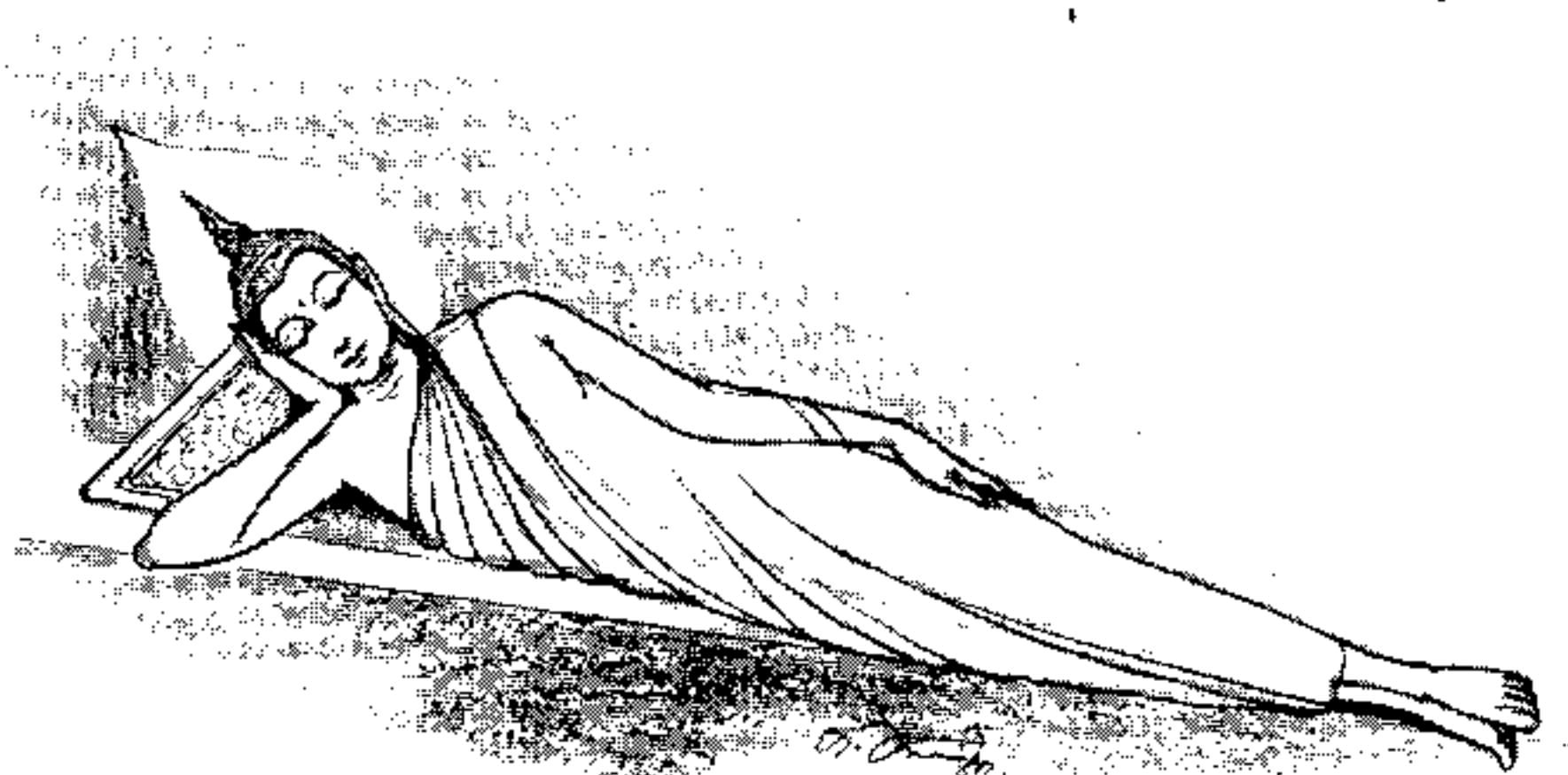
“กฎว่าແລ້ວ”	ในโลกนี้	มีปัญหา
เข้าไม่ດ້າ	กชื่นชม	หรือเฉยเฉย
สามประเกห	ห่วงนี้	มิเปลี่ยนเลย
ຈງວາງເຊຍ	ಡຣถือสา	เป็นນັ້າຕາຍ

(พระภ/ຮສົງຄ/ ປຣິ/ນຸ/ໂພ)

ผู้ไฟ - ผู้ชนะ

ผู้ชนะ	ยอมถูก	ผู้อาชาต
ผู้พ่ายแพ้	นอนอนาคต	ถูกยถอน
ผู้สูงบ	อยู่เป็นสุข	ไม่ทุกข์ร้อน
พระเลิกถอน	เสียชีวแพ้	แลชนะ

(ภาพหาดใหญ่)



งานหลัก

งานอิญ	งานหลัก	
คือตอนรัก	หักซัง	ระวังจิต
ถ้าปล่อยกาย	ปล่อยใจ	ไปตามคิด
จะโดนพิช	ซัง-รัก	ปักจนตาย

(พระประสรศ ปริญญาโน)

ทราบแล้วเปลี่ยน

ทราบแล้วเปลี่ยน	บุบบั่น	จับให้ถูก
จิตไม่ผูก	เป็นจริง	อิงอาศัย
ทุกสิ่งล้วน	มายา	พาเราไป
เลิกหลงใหล	ทราบแล้วเปลี่ยน	ไม่เพี้ยนเลย

(พระประสรศ ปริญญาโน)

อารมณ์ของจิต

- บางครั้งเป็น “มาร”
- บางเวลาเป็น “พระ”
- บางอารมณ์เป็น “ยักษ์”
- บางหนึ่งเป็น “มนุษย์”
- บางกาลเป็น “เทวดา”
- บางขณะเป็น “พรหม”
- บางพักเป็น “คน”

(จากหนังสือ “เทียนใจ”)

คนหลายจำพวก

<u>คนสัตว์ก่อเรื่องร้าย</u>	หารุณ
<u>คนผีหลอกหลวงหมุน</u>	ตัวช้ำ
<u>คนเหี้สร้างแต่คุณ</u>	ช่วยเพื่อน ตนแย
<u>คนเทพคุณหัวหล้า</u>	ช่วยคุ้มครองคน

(วัดหนองป่าแดง)

เป็นอะไรได้

ถ้าผมเป็น	พุทธ, คริสต์	อิสลาม
โดยถือตาม	ลัทธิพิธี	เป็นที่หมาย
ได้ตรึกตรอง	ผอมต้องเป็น	ถึงสามนาย
จึงจะได้	เสร็จสม	อารมณ์นึก
หากผมเป็น	พุทธ, คริสต์	อิสลาม
โดยถือตาม	ความจริง	สิงโตสีก
เพียงคนเดียว	เป็นได้	ดังใจนึก
คิดให้ลึก	ห่านจะเห็น	เช่นว่านี้

(อัจฉริยะบูร พากานยฤทธิ์)

เป็นมนุษย์ หรือ เป็นคน ?

เป็นมนุษย์	เป็นได้	เพราะใจสูง
เหมือนหนึ่งยุง	มีดี	ที่เวชน
ถ้าใจต่ำ	เป็นได้	แต่เพียงคน
ย้อมเสียที	ทีตน	ได้เกิดมา
ใจสะอาด	ใจสว่าง	ใจสงบ
ถ้ามีครบ	ควรเรียก	มนุสสา
เพราะทำถูก	พูดถูก	ทุกเวลา
เบรมปรีดา	คืนวัน	สุขลั้นต์จริง
ใจสกปรก	มีดมัว	และร้อนเร่า
โครมีเข้า	ควรเรียก	ว่าผีสิง
เพราะพูดผิด	ทำผิด	จิตประวิง
แต่ในสิ่ง	นำตัว	กลัวอบาย
คิดดูเดิด	ถ้าโคร	ไม่อยากตก
จะรีบยก	ใจตน	รับขวนขวย
ให้ใจสูง	เสียได้	ก่อนตัวตาย
ก็สมหมาย	ทีเกิดมา	อย่าเชื่อน้อย

(พุทธาสภิกาฯ)

มารยาทส่อสันดาน

ก้านบัวอกลีกตื้น	ชลธาร
มารยาทส่อสันดาน	ชาติเชื้อ
โฉดฉลาด เพราะคำขาน	ควรทราบ
หย่ออมหมู่เยี่ยวแห้งเรือ	บอกร้าย แสงงดิน

(คงโลกนิติ)



ดอกบัวเตือนสติ

เห็นบัวขาว	พราวนลัง	อยู่กลางบ่อ
ให้เกิดก่อ	ความคิด	ขึ้นอย่างหนึ่ง
นำสกปรก	และโสโคร ก	เช่นในบึง
ไชนบัวจึง	ไม่ประอะ	เลอะบ้างนา
ถ้าใจเรา	เห็นบัวขาว	หักล่วนนั่น
ก็จะพลัน	สูงเด่น	เป็นส่ง่า
ภายในบัว	โสโคร ก	คล้ายป้าช้า
แต่ทว่า	จิตข้างใน	ผ่องใส่อย

(๗๗)

เวลา

เวลาแล้ววารี	มิได้มีจะคอยໃคร
เรือเมล์และรถไฟ	มันก็ไปตามเวลา
โอลีอ์และอีดอดาด	มักจะพลาดปราวถนา
ชวดแล้วจะโศกฯ	อนิจจาเราเข้าไป (หลงตา-แพรเย้อไน)

ปีใหม่มีสำหรับดีกว่าปีเก่า

ปีใหม่มี	สำหรับดี	กว่าปีเก่า
พิชมีเหง้า	ครบปี	หวิหัว
หั้งขานาด	และจำนวน	ล้วนเกินตัว
แต่คนชัว	กลับถอยรถ	ดีลดลง
คือปีหน้า	เลขลงกว่า	ในปีนี้
ไม่กี่ปี	จะหมดดี	เพราમีนลง
รู้สึกตัว	ลงทะเบ้า	เพราเด็นตรง
ดีจะคง	ดีขึ้นไป	ซึ่นใจอย
(พุทธาสภิกุ)		

พรปีใหม่

ปีใหม่เพียง	เรียงปี	ว่าปีเปลี่ยน
เป็นบทเรียน	ได้ดี	วันปีใหม่
จะได้พร	มากมี	ได้ดีได
ก็คงไม่	เท่ากับที่	เราดีเอง

(สอง ๗ สี)

ผู้ดับไฟเหลือ

อย่าเข้าใจ	ไปว่า	ต้องเรียนมาก
ต้องปฏิบัติ	ลำบาก	จึงพั้นได้
ถ้ารู้จริง	สิงเตียว	ก็ง่ายดาย
รู้ดับให้	ไม่มีเหลือ	เชื่อก็คง
เมื่อเจ็บไข้	ความตาย	จะมาถึง
อย่าพรั่นพรึง	หวาดไหว	ให้หม่นหมอง
ระวังให้	ดีดี	“นาทีทอง”
พยายามจดจำ	ให้ตรงจุด	หลุดได้หัน
ถึงนาที	สุดท้าย	อย่าให้พลาด
ตั้งสติ	ไม่ประมาณมาก	เพื่อดับขันธ์
ด้วยจิตว่าง	ปล่อยวาง	ทุกลิ่งอัน
สารพัน	ไม่ยึดครอง	เป็นของเรา
ตากกระได	พลอยกระโจน	ให้ดีดี
จะถึงที่	มุ่งหมาย	ได้ง่ายเข้า
สมควรใจ	ดับไม่เหลือ	เมื่อไม่เอา
ก็ดับ “เรา”	ดับตน	คลนนิพพาน

(พุทธาสภิกุ)



(ภาพโดย พระบูรษรงค์)

บทแผ่เมตตา

ข้าขอตั้งจิต อุทิศบุญนี้
เกิดแต่กรรมดี ให้มีกุศล
แก่สรรพสัตว์ อุบัติเวียนวน
หังหล้าสาгал รับผลเรียวไว
 จะสบสุขสันติ เวรพลันสีนสูญ
มวลมิตรเกื้อภูล พิมพูนสดใส
หัวทุกสถาน แห่งป่าผ่องถ่าย
อิมเออมเปรม ทางมนต์ตaru
 จะสบสุขสันติ เลิกมนต์ชีวิต
เว้นทำคุราวด ลิกคิดอยาชุ
อภัยแก่กัน ชีวันเช่นนี้
เปี่ยมด้วยเมตตา ชีพอยู่สราย
 จะสบสุขสันติ สรั่งจุรอมสันโศก
เรือนกายไร้โรค ชร้ายคใจผ่าน
เกษตรเมเปรมปรีดี ชีวิชีวนาน
โขติช่วงดวงман พบพาโนโขคดี
 จะสบสุขใส กายใจผุดผ่อง
ทุกข์ภัยอย่าต้อง เรืองรองราศี
จะรักษาตน ให้พ้นราศี
ด้วยสจจะนี้ จะมีสุขเทอญ



๔ อันว่าจิต	นี้สำคัญ	ยิ่งกว่ากาย
ไม่มีจิต	ก็ต้องตาย	ไม่อาจฝืน
ถึงมีจิต	ใช่ว่ากาย	จะยั้งยืน
ทุกวันคืน	เสื่อมไป	ฉันไตร่ตรอง

๕ ด้วยเหตุนั้น	ฉันจึง	รับハウทาง
ชำระล้าง	จิตใจ	ให้ขาวผ่อง
ถึงกายเน่า	แต่จิตใส	ใจฉันป่อง
แล้วไม่ต้อง	เวียนเกิดตาย	สบายโดย

ๆ

